

SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

A^o. 1862.

Vrijdag 14 November.

N°. 46.

PRIJS per JAAR voor Samarang. . . f 12.—
" " " buiten Samarang. . . " 14.—

Na TWEE ure zullen er geene Advertentien meer aange-
nomen worden.

Dit ADVERTENTIE-BLAD wordt iederen VRIJDAG
uitgegeven.

De prijs der Advertentiën, is van een tot tien woorden
een gulden; verder voor iedere vijf woorden vijftig cents
behalve het zegelregt voor den Lande.

BIJ DIT BLAD BEHOORT EEN BIJVOEGSEL.

Vertrek van de Landmail

op MAANDAG 10 November, des avonds ten 6 ure,
bezorging der Brieven tegen 4 ure.

OFFICIEEL GEDEELTE.

Bij Koninklijk besluit van den 18den April 1862, no. 73, is de met ver-
lof in Nederland aanwezige Oost-Indische ambtenaar P. J. van Breda,
laatstelijk secretaris der residentie Tagal, op zijn verzoek, eervol, uit
's lands dienst ontslagen, onder toekenning van pensioen.

Bij Koninklijk besluit van den 1sten Juli 1862, no. 76, is de met ver-
lof in Europa aanwezige Oost-Indische ambtenaar J. C. Knoop, laatstelijk
kommies op het assistent-residentie bureau te Sintang (Wester-afdeeling
van Borneo), op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst ontslagen, onder
toekenning van pensioen.

Bij Koninklijk besluit van den 10den Augustus 1862, no. 27, is aan den
heer P. M. Francken, bisschop van Colophon, i. p. i., apostolisch vicaris
en pastoor te Batavia, vergunning verleend tot het aannemen der versier-
selen van ridder der orde van het Heilige Graf, hem geschonken bij diplo-
ma van den Latijnschen patriarch van Jerusalem.

Bij missive van Zijne Excellentie den minister van Kolonien van 8 Sep-
tember 1862, Lt. C, no. 5/1086, is aan het Indisch bestuur medegedeeld,
dat door den kanselier der beide orden, als daartoe door Zijne Majesteit den
Koning behoorlijk gemachtigd zijnde, aan P. J. W. Muller, soldaat bij het
Nederlandsch-Indisch leger, autorisatie verleend is tot het dragen der
Hohenzollernsche medaille, ingesteld voor getrouwe dienst gedurende
de jaren 1848/49.

DOOR ZIJNE EXCELLENTIE DEN GOUVERNEUR-GENERAAL
zijn de volgende beschikkingen genomen:

CIVIEL DEPARTEMENT.

Ontslagen:

Eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de kommies-
ontvanger der inkomende en uitgaande regten te Bangkalang (Madura)
P. J. C. Lans, en de boomwachter bij de recherche te Soerabaja
M. van Loo.

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de leerling-telegrafist J. D.
van Parère.

Verleend:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den loods der
eerste klasse bij het loodswezen te Soerabaja J. J. Nootswang.

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den resident van
Palembang J. A. W. van Ophuijsen.

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den telegrafist
der eerste klasse bij de gouvernementen telegrafien J. Kappers.

Ingetrokken:

Artikel 8 en 4 van het besluit van 26 September 1862, no. 6, waarbij de
tijdelijk waarnemende opziener bij den zout-aanmaak te Tenger en
Roemo (Soerabaja) L. Fritz, voorloopig is benoemd tot zout-hoofd-
depôt-pakhuismeester te Ragoeng (Madura) en de opziener bij de zout-
pannen te Ragoeng G. M. H. Muller, voorloopig is belast met de
waarneming van de betrekking van opziener bij den zout-aanmaak te
Tenger en Roemo (Soerabaja).

De aan den tandheelkundige Don D. Pebacqué, nitgereikte acte, tot uit-
oefening van de tandheelkundige praktijk te Batavia.

Benoeemd:

Tot gouverneur van Sumatra's Westkust, de resident van Bezoeki J. F.
R. S. van den Bossche.

Tot boekhouder bij de wees- en boedelkamer te Soerabaja, de ambtenaar
op wachtgeld H. Feuger Kuiper, laatstelijk eerste onderwijzer aan de
gouvernements stads-school te Batavia.

Tot pakhuismeester bij het zout-hoofd-depôt te Boender (Madura), de
tijdelijk waarnemende opziener bij den zoutaanmaak te Tenger en
Roemo (Grissee) L. Pretz.

Tot havenmeester, tevens ontvanger der inkomende- en uitgaande regten
te Tjilatjap (residentie Banjoemaas), de controleur der tweede klasse
in de residentie Menado J. C. Weijdemuller.

Voorloopig Benoeemd:

Tot zout-hoofd-depôt-pakhuismeester te Ragoeng (Madura), de opziener bij
de zout-pannen aldaar G. M. H. Muller.

Bij de Landelijke Inkomsten en Cultures.

Bevorderd:

Tot controleurs der eerste klasse, de controleurs der tweede klasse H. van
Duinenbode Varkevisser, P. F. Woesthoff en A. J. L. de Witte van
Hamstede.

Tot controleurs der tweede klasse, de controleurs der derde klasse H. E.
Arriens, P. H. baron van Reede van Oudtschoorn, J. J. Rambaldo
en J. W. Cordromp.

Tot controleurs der derde klasse, de ambtenaren ter beschikking van den
directeur der cultures A. Thesingh, jhr. mr. H. G. B. Nahuijs en mr.
F. C. Valck.

Bij het Binnenlandsch Bestuur in de Residentie Menado.

Tot controleur der tweede klasse, de controleur der derde klasse aldaar
J. S. van den Broek.

Tot controleur der derde klasse, de ambtenaar ter beschikking van den
assistent-resident van Benkoelen W. Greve.

Door de hieronder genoemde autoriteiten zijn de volgende beschikkin-
gen genomen.

Door den Directeur der Producten en Civiele Magazijnen,
gedurende de maanden September en October 1862.

Bij de Afdeling Telegrafie.

Ontslagen:

Op zijn verzoek, eervol, uit zijne betrekking, de leerling-telegrafist A.
Th. Kah.

Benoeemd:

Tot telegrafist der derde klasse, de met zijne betrekking belaste sergeant
voor memorie C. E. L. J. Veerman.

Tot leerling-telegrafist, de klerk op het residentie-kantoor te Tagal W.
Oudhoff, met bepaling, dat hij voorloopig werkzaam zal zijn bij het
telegraaf-kantoor te Weltevreden.

Door den Resident van Soerabaja, gedurende de maand October 1862.

Benoeemd:

Tot eersten klerk bij het residentie-kantoor te Soerabaja, de geëmployeerde
bij dat kantoor M. E. Kolmas.

Door den Resident van Japara, gedurende de maanden September en
October 1862.

Benoeemd:

Tot eersten klerk ten kantore van den assistent-resident van Japara, tevens
griffier bij den landraad aldaar, de klerk ten residentie-kantore te
Patti, tevens fungerend postkommies aldaar J. A. C. Laurens.

Door den Resident van Madura, gedurende de maand October 1862.

Benoeemd:

Tot eersten klerk op het assistent-residentie-bureau tevens griffier bij den
landraad te Ngawi, de eerste klerk, tevens buitengewoon substituut
griffier bij den raad van justitie te Samarang H. E. Bach.

Door den Resident van Madura, gedurende de maand September 1862.

Benoeemd:

Tot eersten klerk op het residentie-kantoor te Pamakassan, tevens griffier
bij den landraad aldaar, de klerk op het assistent-residentie-bureau
te Demak en Grobogan (Samarang) J. L. H. Burer.

Door den Assistent-Resident van Krawang, gedurende de maand Sept. 1862.

Benoeemd:

Tot griffier bij den landraad te Poerwakarta (assistent-residentie Krawang)
de klerk op het bureau van den assistent-resident van het Zuid- en
Oosterkwartier der Ommelanden van Batavia L. Pieters.

SCHUTTERIJEN, enz.

Bij de Schutterij te Samarang.

Ontslagen:

Op zijn verzoek, eervol, de kapitein G. L. Dorrepaal, met vergunning om
de aan dien rang verbonden activiteits-uniform te blijven dragen, en
onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten.

MILITAIR DEPARTEMENT.

Vergund:

Op zijn verzoek, naar Nederland terug te keeren, aan den bij de landmagt
in Nederlandsch-Indië gedetacheerden eersten luitenant der infanterie
C. L. H. von Freijlag van Oesterstraten.

MARINE DEPARTEMENT.

Goedgekeurd:

Dat door den Chef der Gouvernements Marine.

Zijn Geplaatst:

Op den gouvernements-stoomer Barito, de gezagvoerder A. C. Everaars,
thans als zoodanig dienende op den stoomer Tjenrana.

Op den gouvernements-stoomer Tjenrana, de gezagvoerder J. du Pon,
thans als zoodanig aangewezen voor den stoomer Barito.

Door den Chef der Gouvernements Marine is gedurende de maand
October 1862 de volgende beschikking genomen:

Bevorderd:

Bij het personeel

Tot eersten stuurman, de tweede stuurman bij de dienst der gouvernementen
marine F. W. Michel.

BEKENDMAKINGEN.

(Voor het Land.) Met referte tot de advertentie
van den Directeur der Middelen en Domeinen van
24 October jl., opgenomen in de Javasche Courant
van den 29sten October 1862 N°. 57, brengt de on-
dergeteekende ter kennis van het algemeen

a. dat op Zaterdag den 15den dezer, des morgens
ten 8 ure, in den dalem van den Regent van
Samarang, in het openbaar zal worden verpacht:

1^e. het regt tot den verkoop van opium in het klein
voor de Residentiën Samarang, Kadoe, Bage-
len, Banjoemaas, Soeracarta en Djocjacarta,
voor het jaar 1863, en

2^e. de gewone lands middelen voor de Residentie
Samarang, voor hetzelfde tijdvak.

b. dat geene onderhandsche aanbiedingen betrek-
kelijk bedoelde pachten zullen worden aange-
nomen, maar dat de pacht zal worden gegund
aan den hoogsten bieder bij een voldoende bod
en onder genoegzamen waarborg.

c. dat buiten en behalve het bepaalde bij art. 6
van de voorwaarden voor de pacht der pand-
jeshuizen, gearresteerd bij Publicatie van 10
November 1849 (Staatsblad N°. 52) tevens voor
1863 is bepaald, dat van de panden voor min-
der dan één gulden beleend de navolgende in-
teressen zullen mogen worden geheven:

va.	30 centen en daar beneden	per week.	per maand.	per 3 maand.
"	30	1	3	8 cents.
"	40	1	3	12 "
"	50	1	3	15 "
"	60	1	3	15 "
"	70	1	3	15 "
"	80	1	3	15 "
"	90	1	3	15 "

en boven de 90 centen, even als voor één gulden.

Wordende belanghebbenden hierbij tevens in-
dachtig gemaakt, dat zoowel op deze als op de
verdere pachtbepalingen, vervat in het Staats-
blad 1849 N°. 52, streng zal worden toegezien
omtrent derzelver behoorlijke toepassing;

d. dat de pachtpenningen moeten worden betaald
met inachtneming der bepalingen bij Publica-
van 21 Augustus 1854 (Staatsblad N°. 62).

SAMARANG, (1915) De Resident van Samarang,
den 3den November 1862. Th. VAN CAPELLEN.

KOFFIJ-VEILING TE PADANG.

De vierde Koffij-veiling in dit jaar te Padang
zal worden gehouden in de maand December aan-
staande, den eersten of tweeden dag na aankomst
aldaar van de Stoompakketboot van Batavia.

De voorwaarden van deze veiling zijn dezelfde
als waarop de laatste, in September 1862 gehou-
den veiling te Padang heeft plaats gehad, en liggen
voor gegadigden ter inzage op het bureau van den
Gouverneur van Sumatra's Westkust en op de Re-
sidentie-kantoren te Batavia, Samarang en Soera-
baja.

De waarn^d. Directeur der
BATAVIA, Producten en Civiele Magazijnen,
den 7den Nov. 1862. P. C. W. ANEMAET.

(1920)

Voor het land. Herhaaldelijk zijn verzoeken aan
de Regering ingediend om de Sumatra Koffij in stede
van te Padang, op monsters te Batavia in veiling
te brengen.

Deze aangelegenheid heeft een punt van ernstige
overweging, zoowel bij de Regering in Indië, als
bij het Opperbestuur in Nederland uitgemaakt, en
is de slotsom hier overwegingen, dat de veilingen
van Sumatra Koffij niet naar Batavia overgebracht,
maar te Padang worden voortgezet op de gewone
wijze en op de tot dus ver bepaalde tijdstippen.

De ondergeteekende als daartoe door de Rege-
ring gemachtigd, brengt het bovenstaande bij deze
ter kennis van het algemeen.

BATAVIA, De waarn^d. Directeur der
8 November 1862. Producten en Civiele Magazijnen,
(1916) P. C. W. ANEMAET.

Voor de Policie. Door de Policie is op den pu-
blieken weg aangehouden, eenen Stier, zwart van
kleur.

De regtmatische eigenaar kan denzelven terug be-
komen, bij

SAMARANG, Den Ads.-Resident v. d. Policie,
14 Nov. 1862. [1917] F. A. LOUDON.

IN-OFFICEEL GEDEELTE.

AANGESLAGEN VENDUTIEN.

Op Maandag den 17^e. November, in het Vendu-lokaal
van Joosten & Co., van diverse goederen en ten 10 ure,
het Huis gelegen in wijk L. C N°. 297.

Op Dingsdag den 18^e. November, in het Vendu-locaal
van Soesman & Co.

Op Woensdag den 19^e. November, voor de Toko van
Torley Duwel.

Op Donderdag den 20^e. November, in het Vendu-locaal
van Thooft & Co.

Op Vrijdag den 21^e. November, in het Vendu-locaal van
Chevallier & Co.

Op Zaterdag den 22^e. November, bij den Pachter
der Pandjeshuizen.

Advertentiën.

Vendutie.

Op Maandag den 17den November e. k.,
ten tien ure des voormiddags, ter plaatse waar
dan Vendutie zal worden gehouden,
van het tot de nalatenschap van Wijlen

P. BLONDEAU

behoorend, Perceel in Wijk Lettera C, N°. 297.
(1750) J. J. SCHNEITHER.

TOKO-VENDUTIE.

op Maandag den 17den November, bij
JOOSTEN & CO.,
van diverse Koopmanschappen en aangebragte
Goederen. [1918]

Op onze VENDUTIE zullen nog verkocht worden:

- 6 Melkgevende Koebeesten.
 - 6 doz. Engs. Rijstangen.
 - 2 " Manillatouw Hoofdstellen.
 - 10 " IJzeren Waterketels.
 - 5 " Amerikaansche Stoelen, enz., enz., enz.
- (1922) JOOSTEN & Co.

Toko-Vendutie

op DINGSDAG den 18den dezer, bij
SOESMAN & CO.,
van Koopmanschappen, Provisiën, Dranken en
aangebragte goederen. (1924)

Op de Vendutie

van DINGSDAG den 18den dezer
BIJ SOESMAN & CO.,
zal men tegen 20% vendu-salaris verkoopen:
240 pikols prima kwaliteit zoo wel
als ordinaire KOFFIJ.

NB. Om een ieder in de gelegenheid te stellen om
Koffij voor huiselijk gebruik te koopen, zullen wij
deze partij in kleine zoowel als groote kavelingen
verkoopen. (1923)

NOG ZULLEN WIJ

op de Vendutie van Dingsdag den 18den, verkoopen:

Eene partij porceleinen Étagère Voorwerpen,
eene partij Bloempotten, Standaards, Goudvisch-
kommen, alles verguld en zeer geschikt voor Gale-
rijtuinen, 100 ps. Russisch Linnen voor Broeken
en Jassen, 150 ps. geele Chinesche Zijde, 50 Zijden
Dames-Parasols, eene partij IJzerwerken en een
massa andere Goederen.

(1925)

SOESMAN & Co.

Op Dingsdag den 18den dezer zullen

SOESMAN & CO.

nog voor rekening van belanghebbenden verkoopen:
DS $\frac{1}{5}$, 5 kisten zamen inhoudende: 12 Stoelen,
2 Voltaires, 2 Canapés, 2 Salontafels;
SM 70, 1 kist inhoudende: 2 mahonijhouten Lin-
nen-kasten;
" $\frac{71}{74}$, 4 kisten inhoudende: 4 mahonijhouten
Linnen-kasten;

door zeewater beschadigd aangebragt per het Ned.
Schip JAN VAN BRAKEL, kapt. Visser. (1926)

Soesman & Co.

ZULLEN

op de Vendutie van Dingsdag den 18^{den},
voor rekening van den WelEdGestr. Heer

BOREL

(wegens vertrek), verkoopen: eenige Goederen, waar-
onder: Een prachtig Europeesch Tuig Compleet
(voor Rijpaard) met Engelsch Zadel, Pistoolholsters,
Schabrakken, waarlooze Stijgbeugels, dito Hoofd-
stellen, enz., enz. (1927)

TOKO-VENDUTIE

op Woensdag 19 November bij

TORLEY DUWEL

van diverse Koopmanschappen en aangebragte
Goederen. (1928)

Op Vendutie van ondergeteekende
zullen nog worden verkocht:

- 128 dozijn koperen Klapsloten.
- Een Kookfornuis (Kombuis) en
- 1 kist Engelsche Mosterd.
- Een factuur Amerikaansche Meel.
- 50 kistjes Zeep.

(1929)

TORLEY DUWEL.

Op Donderdag den 20sten November,
zullen wij in ons gewoon Vendu-Lokaal vendutie houden,
voor rekening van de Heeren

DORREPAAL & CO.

van diverse Lijnwaden, Provisiën, Dranken, enz.
(1930) THOOF & Co.

Op Vendutie van Donderdag 20 dezer,
zullen wij nog verkoopen:

50 vaten Amerikaansche Meel, een partij Kar-
Assen, een partij Lijnolie, 50 vaatjes Boter en
verder 2 kisten Fransch Speelgoed in kleine kave-
lingen. (1931) THOOF & Co.

Op onze Vendutie van Donderdag 20 November,
zullen wij nog verkoopen, tegen 20% Vendu-Salaris:

Ca. 200 pikols Koffij

EN

100 stuks JAPANSCH ZIJDE.

(1932)

THOOF & Co.

Vendutie

op Vrijdag den 21sten dezer,

in de lokalen van de ondergeteekenden, van:

Amerikaansche MEEL in vaten,
Tapijten, Dranken, Provisiën en verschillende ar-
tikelen, welke op onze laatste Vendutie nog onver-
kocht zijn gebleven.

(1933)

CHEVALLIER & Co.

Op Vrijdag en Zaterdag den 21 en 22 November 1862,
zal te Magelang Vendutie worden gehouden in de
REGENTSWONING,

van diverse Huismeubelen, Paarden, Rijtuigen,
enz., enz., toebehoorende aan den Gepensioneerden
Regent RADEN ADIPATIE ARIO DANOE
NINGRAT. (1934)

Op Zaterdag den 22^e. November,
in de Chinesche Kamp, bij den Pachter der Pandjes-
huizen, van vervallen Linnen Pandgoederen, zoomede
Juweelen, Goud- en Zilverwerken, over het 4^e. Kwar-
taal 1859. (1935)

VERKOOP VAN VASTIGHEID.

Tegen het einde dezer maand

ZULLEN SOESMAN & CO.,

op Vendutie verkoopen:

Een Erf, bebouwd met een Steenen
Huis en Bijgebouwen, Wagenkamer en
ruime Stalling, gelegen achter het Kerk-
hof in wijk L. A. N°. 131, bij de verponding aan-
geslagen voor f 2400.— (1936)

Pas Ontvangen:

Gouddraad en Gim,

duurzame zijden Heeren en Dames Handschoenen,
gekleurde Flanel met kleine ruitjes, zeer geschikt
voor Heeren costumes, jagt- en reisjassen; Hol-
landsche witte en bonte Hemden, lieve Kinder-
hoedjes, goedkoop, bij
(1937) MULLER, Mr. Kleedermaker.

Pas ontvangen:

Amerikaansche Watercrackers,

in halve trommels. (1938) SOESMAN & Co.

Engelsche Geldtrommels

met Patent sloten. (1939) THOOF & Co.

PRACHTIG

SUIKERWERK EN BON BONS,

pas uitgepakt, (1940) bij SOESMAN & Co.

In Commissie Ontvangen:

Fokkings Likeuren en Jamaica Rum,

f 1.— per $\frac{1}{2}$ flesch contant,
bij (1941) J. P. BRANDES.

Pas aangebragt en ontpakt bij

TORLEY DUWEL.

Bordeaux en andere Wijnen op fust en in kisten.

Uitmuntende PROVISIEN, als:

Boter (groen en roodlak), Hammen, Rookvleesch,
Saucijs de Westphalia, geassorteerde Groenten en
Vleeschen in blik, Groenten in vaatjes en stopfles-
schen, Pale Ale, Porter en Hollandsche Bieren,
Hernozant, Champaign en Barcelona Cognac, Ja-
maica Rum, uitmuntende Madera op $\frac{1}{1}$ en $\frac{1}{2}$
flesschen, Sla-Olie, Vruchten op Water en Brande-
wijn, Fransche en ordinaire Siropen, Cajoepoetie-
Olie, Genever AVH en andere goede merken, Par-
fumeriën, een factuur Borstelwerk, Julienne en an-
dere Soepen, Drank en Zuurzetjes, en verder een
groot assortiment Toko-artikelen. (1942)

Alles tot laag gestelde prijzen, orders uit de Bovenlanden
worden ten strikste uitgevoerd.

Fransche Provisiën in blik, als:

Patés, Groenten, Sardijntjes, Soucys Truffé, Vruch-
ten op Water en Brandij, Siropen, Fruits Candy,
[gecristalliseerde Vruchten], enz., enz. (1943)

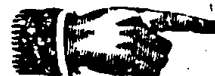
SOESMAN & Co.

In commissie ontvangen:

Eene groote collectie Engelsche gouden en zilveren
Horologies, Cylinder, Anker en Patent Lever,
welke tegen zeer lage prijzen te bekomen zijn, bij
(1944) P. JOHANNES.

PAS ONTVANGEN BIJ

JOOSTEN & CO.

GOED EN GOEDKOOP:

Versche GRASBOTER,

HAMMEN!

Echte Macass. Roode Vischjes,
Prachtig Suikerwerk en Banket.
Mahonie-houten Toilet-Spiegels.

ATTENTIE!

In Commissie ontvangen tot opruiming van factuur

A CONTANT,

diverse blikken Groenten van Nieuwenhuijs, door
elkander f 1.50 per blik, halve bl. Vleeschen geas-
sorteerd, door elkander van f 3.— tot f 5.— (1945)

Ontvangen:

FLANEL,

pr. Kwaliteit in de gezochte Mode-Kleuren, tegen
verminderde prijzen, bij
(1946) J. ANDRIEUX.

Ontvangen:

Een groot factuur STOLPEN

in verschillende dimensien en kleuren.
(1947) CHEVALIER & Co.

C. R. GOTTSCHALK,

MEESTER ZADELMAKER.

Ontving wederom:

Gestikte en gladde Engelsche Heeren- en Dames-Zadels,
benevens Amerikaansch Duck, verlakt Kapleder
en Imitatieleder, voor het bekleeden van Meubels,
etc., alsook: Compleet Rijtuig-Beslag en Ornamen-
ten voor Paardentuig. (1948)

Engelsche Kroon-Lampen voor 2, 3, 4,
5 en 6 lichten, Hang-Lampen, Muur-
Standaard- of Piano-Lampen, allen van de
beroemde Frabrikanten TIMOTHY SMITH &
SON Birmingham, die bij de laatste London-
tentoonstelling met de Gouden Medaille
bekroond zijn. (1949) SOESMAN & Co.

Ontvangen:

PARIJSCH

lage Schoenen en Bottines,

zeer fijn verlakte en zwarte Marinos Dames-Bottines,
(1950) bij J. ANDRIEUX.

Ontvangen bij HAMMEL & Co.:

Gekleurd Satijn.
Gebloemde Zijde.
id. id. met Goud.
Gekleurd Fluweel.
Moirée.
Bedakdozen met dons.
Gordijnen-goed, groote dessins.
Saijet en Stremien. (1951)

Wederom voorhanden:

Witte Dames Glacé Handschoenen

N°. 6 bij $\frac{1}{4}$ nummer opklimmende tot N°. 8.
(1952) P. JOHANNES.

Op nieuw ontvangen:

Een groot assortiment ordinaire en fijne

RIJNWIJNEN

van het welbekende merk George Wetterhahn te
Mainz. (1953) CHEVALLIER & Co.

REGENJASSEN.

(1954)

C. R. GOTTSCHALK.

Ontvangen:

Een factuur diverse PROVISIEN

in blik van Gebr. SCHALEKAMP en NIEUWENHUIJS
te Amsterdam. (1955) CHEVALLIER & Co.

Kraan-, Trek-, Dwars- en Handzagen,
echt Engelsch fabrikaat.
(1956) SOESMAN & Co.

Per "WHAMPOA" ontvingen wij een factuur

Sijrolith Bloemvazen, Figuren, Beelden,
met daarbij behorende Supports.
(1957) CHEVALLIER & Co.

Op nieuw weder ontvangen:

Een factuur van het zoogeroemde Boonkamp-Bitter,
het eenigste goede soort Bitter dat de maag ver-
sterkt en prikelt en den eetlust opwekt.
(1978) SOESMAN & Co.

Per "WHAMPOA" ontvingen wij
Een uitgezocht factuur KINDER-SPEELGOED,
paronder: Gereedschapstjes, Bouwdoozen, Ge-
eeren, Boogen, Orgels, enz., een en ander bijzon-
er geschikt voor St. Nikolaas-geschenken.
[1958] CHEVALLIER & Co.

Garibaldi Speelkaarten,

tra fijn giacé — om de goedkoopte, bijzonder voor
ocieteiten aan te bevelen.
Ontvangen en te bekomen bij
(1886) DE GROOT, KOLFF & Co.

er Whampoa hebben Soesman & Co.
weder ontvangen:

EEN AANZIENLIJKE VOORRAAD Holloway Medicijnen,

odat thans weder Pillen en Zalf van dit beroemd
n universeel geneesmiddel in doozen en potten van
1.— f 3.— en f 5.— bij hun verkrijgbaar zijn.
(1915)

Geld-trommels,

het Patent Clubb's Sloten, nog maar weinig
oorhanden! (1909) DE GROOT, KOLFF & Co.

Boekhandel

VAN (1903)
DE GROOT, KOLFF & CO., SAMARANG.

Van de Pers gekomen:
ALMANAKKEN voor 1863.

KANTOOR-KALENDER
Prijs f 4.— franco per post f 5.—
ZAK-ALMANAK,
ngerigt tot Koopmans-, Kantoor- en
Huishoudelijk gebruik, f 2.—

Franco per post met een Kantoor-Almanak f 3.—
KANTOOR-ALMANAK voor 1863,
Onopgeplakt 50 C^{ts}., opgeplakt f 1.—

HOLLOWAY'S PILLEN.

Ongesteldheid der maag en der lever.— Zelden wordt
een man behoorlijk gewaardeerd gedurende zijn leef-
tijd, maar wanneer zijn naam op eenmaal roemruchtig
wordt dan moet inderdaad zijn genie of goed geluk ons
verwonderen.

Hij wordt met eer bekroond die het menschelijk ge-
lacht vrijwaart voor pijn, ziekte en ontarding. Niet
allen is dit veel beteekenend triomf behaald geworden in
Groot-Brittanie, maar ook in Amerika, in Holland, in de
Oost en West Indiën, waar deze onvergelykelijke Pillen
noodzakelijk zijn geworden in elk huisgezin. Slechte
spijsvertering zoo heerschend in de verzengde luchtstreek
geneest terstond door dit magtig geneesmiddel, hetwelk
in Suriname en Java is ingevoerd geworden in de hospi-
talen, en duizenden, welke geene andere uitkomst voor
hunne elende zagen dan het graf, betuigen er hunne dank-
baarheid voor.

De Prijzen zijn als volgt:

Doosjes PILLEN à . f 1.—, f 3.—, f 5.—
Potjes ZALF à . . . " 1.—, " 3.—, " 5.—
Elk doosje en potje is vergezeld van eene aanwijzing
hoe men de Zalf en Pillen gebruiken moet.

Ze zijn op franco aanvraag te bekomen:

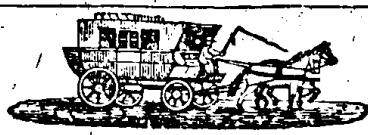
Te Soerabaja bij LE ROY & Co.
" " " MOSSEBKKER & Co.
" " " D. MAURITZ MARTENS.
" " " J. J. VAN DEN MUJSENBERG.
" Proboling " ZIMMERMAN & Co.
" Banjoemas " M. S. CHERIMAN.
" Poerworedjo " J. KALDEN.
" Djocjokarta " SCHREUDER.
" " " Wed. C. W. v. D. LAAN.
" Soerakarta " W. VELDMAN en M. J. HANSSENS.
" Tagal " Mevr. de Wed. VAN DORT.
" " " A. J. VAN DER VOORT.
" Cheribon " W. GALISTAN.
" " " M. BLOK & Co.
" Buitenzorg " P. SCHREUDER.
" Samarang " DE GROOT, KOLFF & Co., H. L. DE
LYON, JOOSTEN & Co. en bij
SOESMAN & Co.
(1440)

ONTVANGEN: REISTASSCHEN.

[1961] H. F. GRIVEL.

GOUDWERKEN.

Tot sluiting van Factuur zullen de ondergetee-
kenden, hun voorraad **GOUDWERKEN**, be-
staande uit Parures (heele en halve) Armbanden,
Broches, Oorringen, Charivari's enz. tot onge-
kende lage prijzen à Complant opruimen.
(1910) DE GROOT, KOLFF & Co.

Saija OEI TIAN GOEI,
pegang Pasewan Kreta di Pa-
toedoengan, Lt. J, No. 90.

Saija mengabarken seklijanja Toean Toean Hoi-
landa dan lain lain bangsa samoewa, njang saija
sedija Koeda Post, Post Samarang sampé di
Wellerie, kapan maoe sewa sampé di Pekalongan
saija tjakep djoega; sewanja pigimana njang ter-
eboet di bawah ini:

Samarang sampé Kaliwoengoe	sewanja f
Idem id. Kendal	id. " 23.—
Idem id. Fabrick Tjepiring	id. " 20.—
Idem id. " Gemoe	id. " 28.—
Idem id. " Poegoe	id. " 30.—
Idem id. Wellerie	id. " 35.—
Idem id. Post Pelen	id. " 48.—
Idem id. Pekalongan	id. " 135.—

Adapoon Toean Toean njang darie Aijer Panas
kapan maoe pigi di Samarang, soedah ada sedia
Kreta di Wellerie, Kendal sarta di Kaliwoengoe.
Oewang sewanja bolih trimaken pada OEI TIAN
GOEI di Samarang. (1960)

Muzijk-Vereeniging St. Cecilia.

VOOR HEEREN LEDEN EN HUNNE DAMES,
op Donderdag den 20^e. Novemb. 1862,
IN EEN DER LOCALEN VAN HET NIEUWE STADHUIS.
Vreemdelingen kunnen op de gewone wijze geintro-
duceerd worden.
Namens de Directie:
De Secretaris,
(1959) J. P. VAN OSSENBRUGGEN.

Op Zondag den 16den November, zal 's morgens om 11 uren,
ten huize van den Zeer Wel Eerwaarden Heer
Pastoor gehouden worden,

DE ALGEMEENE VERGADERING
DER VEREENIGING VAN DEN H. VINCENTIUS à PAULO
alhier, welke Vergadering de Contribuerende Le-
den en andere Personen die er belang instellen,
uitgenoodigd worden, bij te wonen.
[1908] De President der Vereeniging,
J. J. VOLKERT.

Vereeniging van Assuradeuren, te Amsterdam en Rotterdam.

De ondergeteekenden Agenten van bovenstaande
Vereenigingen, herinneren mits deze belanghebben-
den, dat steeds voor de verzekerden verplichtend is,
bij reclame van beschadigdheid aan Goederen, te
Amsterdam en Rotterdam verzekerd en alhier aan-
gebracht, de overlegging van een Declaratoir, door
hen als Agenten van bovengemelde Vereenigingen
afgegeven, volgens het daarvan bestaande en ten hun-
nent verkrijgbaar Model; dat voorts alle schrifturen,
Avarij-gros, Rekeningen en verdere bewijzen, al-
hier ter plaatse opgemaakt, om de schade, zoowel
aan Goederen als aan Schepen te Amsterdam en
Rotterdam verzekerd, te constateren door hunne
handteekening, als Agenten van bovengemelde
Vereenigingen moeten worden gewaarmerkt
DORREPAAL & Co.
SAMARANG, 14 November 1862. (1962)

Debiteuren aan den ondergetee-
kende worden verzocht voor 1°.
Januarij e. k. hun debet aan te
zuiveren.
SAMARANG, 7 Nov. 1862. (1914) L. GERARDS.

Wordt Gevraagd

IN DE BINNENLANDEN:
Eene bekwame GOUVERNANTE van goede
getuigschriften voorzien. Kennis van Muzijk is
eene vereischte.
Brieven franco Postkantoor Magelang. Let-
ter Z. (1963)

Vermist:

Een zwart, bruin en wit
gevekt langharige
Patrijshond (reu),
luisterende naar den naam van Jouser.
Die hem terug bezorgt ten kantore van de HH.
M^o. NEILL & Co. zal goed beloond worden. (1964)

Mr. Phillips,

geëxamineerd Tandmeester, heeft de eer zijne ge-
eerde begunstigers en het publiek te verwittigen,
dat hij thans eene toelating voor de uitoefening van
zijn vak heeft ontvangen, en dat hij besloten heeft
zijn vast verblijf op Java te houden, zullende hij
successivelijk Samarang, Soerabaja en de Vorsten-
landen bezoeken. Men gelieve zich voorloopig te
adresseren, te Batavia bij de Heeren VAN SLOO-
TEN MORGAN & Co. aldaar. [1965]

De ondergeteekende beveelt zich
aan tot het houden van Vendutiën.
(1966) TORLEY DUWEL.

Bij den ondergeteekende zijn
WAGENS en PAARDEN
te bekomen naar Serondol, Oenarang, Salatiga,
Bojoolalie, Solo, Ambarawa en tusschen gelegen
plaatsen. [1967] TEH HONG TJOEN.

TEHUUR Het zeer aangenaam
gelegen HUIS te
Karangmodjo, ruim
2 palen dezer stad, laatst bewoond door den Heer
FOREST. Te bevragen bij
(1968) C. ANDREAS.

TEHUUR HET HUIS

geöccupeerd door den heer Collings, tegen primo
December.
(1969) GALLAS.

TEHUUR OF TE KOOP
om dadelijk te betrekken:
EEN ZEER AANGENAAM GELEGEN HUIS
te Salatiga. Te bevragen bij
SAMARANG, J. J. SCHNEITHER.
12 November 1862. (1970)

TE KOOP Het goed en welgelegen en net ingerigt
LOGEMENT
te Oenarang, met deszelfs Wagendienst
te Samarang en Oenarang, benevens een
half aandeel in het Huur-contract der
Wagendienst te Salatiga. Dit Contract expireert
op den 31sten Januarij 1867.
Informatiën te bekomen bij den ondergeteekende
te Oenarang. [1971] J. F. C. BÖRGER.

TE KOOP
een mooie hoogbezette Sidneij KOE,
van de voorlaatste aanvoer, bij SCHREUEL.
(1972)

Wordt TE KOOP gevraagd:
Een gebruikte, dan wel nieuwe Top Cylinder,
met of zonder As, voor een Edwin Maw Suiker-
molen, van de onderstaande afmeting:
Lengte 48 Eng. duimen,
Diameter 26 id. id.
Adres: P. VERSCHUUR te Samarang. (1973)

TE KOOP
VANILLE EN VANILLE-STEKKEN,
(1974) bij VAN WAEIJ.

GEBOORTEN.

Bevallen van een' ZOON M. VERMEULEN, geboren
Weijnschen.
BANJOE-BIROE, 27 October 1862. (1911)

Bevallen van eenen ZOON, J. C. G. FERNE VAN DER
HEUL, geb. DEPMER.
WONOSOBO, 1 November 1862. [1912]

STERFGEVALLEN.

Heden overleed alhier tot mijne diepe droefheid in
den jeugdigen leeftijd van 21 jaren, mijne gelief-
de Dochter JACOB A FRANCESCA.
REMBANG, C. J. EHRENCRON.
14 October 1862. (1913)

TE KOOP

Een elegante GIEK met Roei- en Zeiltuig compleet, te bezichtigen in het nieuwe Kanaal en een net HUISJE, staande in de Kort Adem-straat. Te bevragen bij (1919) J. C. MULLER.

HET VERTREK DER SPOOTSCHIPPEN van de onderneming

W. CORES DE VRIES,

gedurende de maand November 1862, is bepaald, als volgt:

van SAMARANG naar BATAVIA,

1°. 9°. 17°. 24°. November en 1°. December.

Van SAMARANG naar SOERABAJA,

1°. 10°. 18°. 25°. November en 2°. December.

Informatien bij (1823)

De Agenten, NIEUWVEEN & SCHUIJMER.

Vracht en Passage naar Batavia,

wordt aangeboden met het Nederl.-Indisch Schip

MARIA HENRIETTE,

kapitein J. WINTER,

om in den loop van aanstaande week te vertrekken. (1921) B. KOPERSMIT & Co.

SAMARANG.

Wij zijn verzocht belanghebbenden mede te deelen dat de rekening en verantwoording van de voor de Volksfeesten ingeteekende gelden, gedurende veertien dagen, ter inzage zal liggen bij den thesaurier van het feestcomité, ten kantore van de firma DORREPAAL & Co. op alle werkdagen, van des voormiddags 9 tot 12 ure, te beginnen op Maandag den 17den dezer.

Van eene vriendelijke hand ontvingen wij ter plaatsing het volgende

Verslag der Spoorwegfeesten te Djocjakarta.

Nadat reeds den vorigen dag de liefkoosde Gamelang het begin had bekend gemaakt, kondigde den 29sten October, reeds vroeg in den morgen, een donderend silvo met geschut, de opening der feesten aan.

Talrijk was de feestgewaad gedoschte menigte, welke van heinde en veraan toog, om zich naar de *Along-Along* te begeven, welke bij deze gelegenheid opgetooid was, met duizende vlaggen en wimpels, en waarop de *Kongens*, *Po-* en *Toppospelen*, niet mankeerden.

De Europeesche ingezetenen hadden ook niet onduidelijk hunne vreugde te kennen gegeven; men zag voor de meeste woningen chassinetten met toepasselijke inscriptiën, sierlijke eerebogen voorzien van tal van lampions, en ook de vaderlandsche driekleur wapperde vrolijk van de meeste woningen. Op den weg naar *Solo* en *Samarang*, waren prachtige Stations opgericht, ten einde de reizigers, welke dien morgen met de Spoor/*van Samarang* en *Solo*, verwacht werden, behoorlijk te kunnen ontvangen.

In den morgen van den 29sten begon het feest voor de Inlanders.

Z. H. de Sultan benevens familie, de Resident en Militaire Kommandant, vereerden hetzelfde met hunne tegenwoordigheid, ook het Europeesche element nam deel aan het feest.

Nadat in de beste orde het masklimmen, zakloopen, enz. was afgelopen, begaf zich om 10 uur Z. H. de Sultan en verder gevolg, benevens het overige Europeesche gezelschap naar de Societeit *de Vereniging*, ten einde aldaar de trein van *Samarang* via *Solo* te zien passeren. Eindelijk kondigde de muziek de aankomst der trein aan.

Statig en versierd met vlaggen, zag men de locomotief aankomen. Met genoege zagen allen, zoowel zij, voor wie dit gezicht nog vreemd was, als degenen welke reeds zelf er mede gereisd hadden, deze geimiteerde Spoorlijn aan, en werkelijk eer en lof aan diegenen welke tot de daarstelling hadden bijgebracht, want met geen mogelijkheid konde men betere nabootsing vervaardigd hebben.

Na het vertrek der trein, begaf het geheele gezelschap zich in de Societeit-zaal, ten einde aldaar te bewonderen de zoo beroemde Professor ULRIK met zijne Poppenkast, welke voorstelling werd afgewisseld door de uitmuntende muziek van Z. H. den Sultan.

Om nog verder uitteweiden over het talent van genoemden Professor, geloof ik onnoedig te zijn, daar hij genoeg bekend is. Des namiddags ten 4 ure, begon de race voor Inlanders, eerst op *koeda-aloos* daarna op beschildeerde *gladak-paarden*, die eveneens tot algemeen genoegen afliep.

Ondertusschen had men een aanvang gemaakt met de illuminatie; prachtig onderscheidde zich het Residentie-gebouw, dat tot aan den nok van het dak sierlijk en smaakvol verlicht was. Ook de Societeit *de Vereniging* bleef niet achter, even als de meeste overige woningen, welke door prachtige illuminatie, den nacht als het ware in dag herschiepen. Deze illuminatie duurde gedurende het geheele feest door.

In den na-avond gaf Professor ULRIK een tweede voorstelling voor het Djocjakasche publiek, welke besloten werd met eene extra representatie voor de Heeren. Ook in deze voorstelling handhaafde ULRIK zijn bekende roem.

De volgende dag was bestemd tot feestvieren van het Garnizoen.

Des namiddags ten 4 ure, rukte het Garnizoen daartoe uit naar de *Along-Along*.

Aan het hoofd der feestvierenden, marcheerde het goed bezette Orchest van het Batataillon, verkleed en gemaskerd, in allerlei vreemde, de lachlust opwekkende costumes. De muziek werd gevolgd door speciale artisten, welke hunne talenten op het kermisfeest zouden ten toon spreiden. Toen de Sultan, die ook hier met familie tegenwoordig was, op de tribune gezeten was, werd een aanvang gemaakt met de spelen.

Ook hier wisselden zakloopen, masklimmen, race, naar de gans slaan en andere gebruikelijke spelen, elkander af; maar behalve dit zag men nog planeettrekken, schoenpoetsers, loterij-joden, liedjes-zangers, met hunne indrukwekkende moordtaferelen; ook scharenslijpers, marktensters, gedresseerde honden, enz., mankeerden niet. Nadat dit gedeelte van het feest door een Afrikaansche *gun* of eigenaardigen volksdans besloten was, ging men het overige gedeelte der kermis bezoeken.

Alleraardigst, was het gezigt op de zuurkraam en het beestenspel, de eerste onderscheidde zich door de zoo bekende zindelijkheid, welke men op de Hollandsche kermissten daarin aantreft, het tweede was interessant door de verscheidenheid der dieren, in een zoo korten tijd verzameld en waaronder men tot zelf den koningbeer toe bemerkte.

Ook de *salle d'armes*, weegschaal en andere tenten, werden niet onbezocht gelaten.

Bewonderenswaardig was de orde en regelmatigheid, waarmede deze feesten bestuurd werden; terwijl niettegenstaande de groote ophooping van volk, overal eene gepaste vrolijkheid en vreugde heerschten.

Behalve deze volksspelen, werd het geheele Garnizoen, nog op eene milde wijze onthaald en was er 's avonds eene *tombola* van uitgezochte prijzen voor de onderofficieren in het local der Onderofficiers-societeit ingerigt.

Den 31sten zoude tot rust bestemd zijn, echter toog des avonds eene gemaskerde en gecostumeerde optocht, met muziek naar des Residentenwoning, waar deze, volgens des Residenten bekende gewoonte, met gulle gastvrijheid ontvangen werd.

Langzamerhand verzamelden zich meerdere Dames en Heeren in het Residentie-gebouw, en zoo ontstond er een geimproviserd bal, dat tot laat in den nacht duurde.

Onder de gemaskerden, onderscheidde men vooral den Heer K., gecostumeerd als Koningin van *Ethiopie*, die met een bewonderenswaardig talent zijne rol tot het laatst toe wist vol te houden.

Den 1sten November, werden de feesten gesloten, door een luisterrijk bal en souper, welk laatste door de welwillende hulp en medewerking van eenige Dames in orde was gebracht.

Het bal werd voorafgegaan door een prachtig vuurwerk, (een cadeau van den kapitein der Chinezen). Sierlijk en smaakvol was de balzaal in de Societeit gedecoreerd, dank zij de zorgen van de Heeren KRÄMER, POUBLON en SCHUMACHER.

In dezelve prijken de portretten van onzen geëerbiedigden Koning en onzen beminden Gouverneur-Generaal.

Dit laatste was, men kan het gerust zeggen, een meesterstuk van gelijkenis, en in den ongeloofelijken korten tijd van twee dagen, door den Heer H. J. POUBLON vervaardigd.

Terwijl de toebereidselen tot het souper gemaakt werden, maakte de Spoorlijn een tweede togt, eveneens als de vorige keer, door duizende nieuwsgierigen begeleid.

Onder het souper werd door den Resident, behalve de gebruikelijke officiële toasten, een heildronk en toast uitgebragt, welker inhoud hieronder volgt:

Het merkwaardige besluit, waarvan de dagteekening, thans in deze feestzaal, onder het geëerde beeld van den Opperlandvoogd van Nederlandsch Indië, met gulden letter prijkt, en hetgeen, als door een tooverslag verdreven heeft, de zorgwekkende onzekerheid en spanning waarin *Midden-Java* zoo lang verkeerd heeft, omtrent eene aangelegenheid, zoo diep ingrijpende in hare innigste belangen, dat het groote gewigt daarvan in der daad slechts met één enkel zoo dikwerf reeds gebezigd woord, eene levensquaestie naar waarheid kan worden uitgedrukt, die uitstekende regeringsdaad, op innerlijke overtuiging, door eigen plaatselijk onderzoek gegrond, is de de leus voor onze talrijke opkomst in dit feest-local.

Bij de zoo krachtig gebleken aandrift daartoe immers te *Samarang* en te *Soerakarta*, mag en wil ook *Djocjakarta* niet achter blijven, eerbiedige hulde, eere en dankzegging toe te brengen, aan den Opperlandvoogd, voor zoo groote, voor *Midden-Java* en de *Vorstlanden* beoogde weldaad.

Allen doen wij dat thans plegtig, met opregte harten, en met deze ten boorde gevulde Bokalen. Heil den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië, Zijne Excellentie Mr. Baron SLOET VAN DE BEELE, die wat ook de toekomst ten opzichte van die Regeringsbeschikking voor ons verborgen houdt, de zelfvoldoening maakt van duizende dankbare harten, die daarin erkennen en zegenen de hooge zedelijke waarde, en de onwidersprekelijke kracht, van zoodanig zelfstandig genomen initiatief.

Doch ontsluit wij door onbestemde en angstige gissingen, die voor ons als nog geslotene toekomst niet, in dit plegtig oogenblik.

Vestigen wij veeleer, vol hope en vertrouwen, den blik op de schoone trouwvolle beeldtenis hier in ons midden, van onzen geëerbiedigden Koning, en moge het aanschouwelijk beeld van dien ook in deze van *Nederland* zoo ver verwijderde gewesten aangeboden vorst, die de belangen ook van *Nederlandsch Indië* en hare bevolking, niet minder dan die van het dierbare vaderland in het harte draagt, een dadelijk gunstig voorteken, en een blijde voorbode zijn, dat door Hoogstdezelfs hand, aan dit zoo onwaardebaar besluit van zijnen hoogsten afgevaardigde en vertegenwoordiger in deze gewesten, onder onmogelijke inwachting daarop van den zegen van boven, het alvermogen zegel moge worden gehecht, van vorstelijke goedkeuring en bekrachtiging.

Met die gedachten en vaste hope in dit ernstig oogenblik, geheel vervuld, allen eenstemmig beziel, met blijdschap en enthousiasme, voor dat zegenrijke verschiep, glansrijk voorgesteld binnen onzen luisterrijken feestzaal, zoo is ook voor ons maar ééne wijze van voldoening aan die innige gevoelens, d. i. de luide uiting van den feestkreet:

Leve, lang leve, WILLEM DE DERDE, Koning der Nederlanden, en Hoogstdezelfs vertegenwoordiger, Mr. BARON SLOET VAN DE BEELE, Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië.

Driewerf Hoerah, voor den Koning en den Gouverneur Generaal.

Daarna nam de Heer WEIJNSCHENCK het woord, en bragt hulde aan den Heer LYON, in de ondervolgende bewoordingen: De eigenaardige aanleiding en bestemming, van onze huidige feestviering, noopt mij ook een toast te wijden, aan een man die met betrekking tot de gewichtige aangelegenheid die ons thans vereenigt, gewis buitengewone verdiensten heeft, ik bedoel den Heer H. J. LYON, Hoofd-Redacteur van het *Bataviaasch Handelsblad*.

Geen krachtiger en bekwaam voorstander, niemand kan het in gemoede ontkennen, heeft de dringende behoefte aan Spoorwegen op *Java* en de statistieke en oeconomische gronden, voor het volgen der rigting, waartoe thans door zijne Excellentie den Gouverneur Generaal Concessie is verleend, duidelijker uiteengezet en bewezen dan de Heer LYON. Hij deed dit met zijn onverdroten ijver jaren lang, en had daarbij alleen voor oogen de zaak zelve, als een heilig beginsel, zonder bijoormerken, of eigenbelang. Alleen laster kan het tegendeel beweren.

Hij beschikte daartoe dan ook over den krachtigsten hefboom, van alle openbare belangen in onze dagen, het publiek orgaan de drukpers.

Het *Bataviaasch Handelsblad* met een tal van doorwrochte artikelen, over dat onderwerp, ligt blijvend daarvan ten bewijze. *Eere dus wien Eere toekomt* en, dit glas met warmte geleidigd op de gezondheid en het welzijn van den verdienstelijken voorvechter onzer belangen, mijn hooggeachten vriend den Heer H. J. LYON.

Deze beide toasten werden met een daverend gejuich geapplandeerd.

Na het souper nam de dans weder een aanvang, welke tot den vroegen morgen voortduurde, waarna het feest met een algemeen glas door de feestvierenden gesloten werd.

Hulde en dank moet men toebrengen aan het Comité, dat zich, op meesterlijke wijze, van de op zich genomen tank gekweten, en noch moeite noch zorgen ontzien heeft, deze feest op de meest aangename wijze te doen afloopen.

SALATIGA. Het onweder dat in den achtermiddag van Zondag den 9den in den omtrek zoo vele verwoestingen heeft aangerigt, ontwortelde ook hier in het kampement een grooten Waringin boom en sloeg in de lood van de passer waar een groot getal Inlanders voor de regen schuilde en een vrouw zoodanig door schrik bevangen werd, dat zij, hoewel slechts eene kleine kwetsuur aan de wang, hebbende, op de plaats dood bleef.

BANTAM. De bijzonderheden die mij mij vraagt betreffend den voorgenomen opstand, waarvan de couranten gewag gemaakt hebben, komen al op een zeer klein veld neer en algemeen is men van gevoelen, dat de Resident van de zaak veel meer ophel heeft gemaakt dan zij verdiende, misschien wel in de hoop er eene ridderorde bij te verdienen.

De kampongman, die met de opstand wilde beginnen, o liever gezegd die chef van de troep wilde worden, had nog maar pas een paar anderen tot aanhang gekregen, toen hij (gelukkig genoeg) de domheid had zich direct tot Panumbahan te late uitroepen. Natuurlijk kwam dit ter ooren van den Resident, die dadelijk bevelen gaf om hem levend of dood in handen te krijgen.

Toen er volk kwam opdagen om den Panumbahan op te pakken vlugte deze naar een bosch, waar ze jagt op hem maakten en als een wild dier doodschoten.

Verbeeld u eens dat de Resident reeds om een bataillon soldaten tot hulp had gevraagd. — Dat Bantam is een raar land!

De Assistent Resident van Lebak heeft, zegt men, verlof aan gevraagd om naar Europa te gaan, daar hij het met zijn che niet kon vinden. — Die in zijne plaats benoemd wordt, kan er op rekenen dat hij daar ook niet in een Paradijs komt.

TOEBAN. Door onvoorzigtigheid van een der bewoners van de kampong Djetois, is in den nacht van den 4den op den 5den November brand ontstaan, bij welke gelegenheid 23 Javaansche huizen eene prooi der vlammen zijn geworden.

De schade wordt getaxeerd op p. m. f 868.

— Op den 1°. Novb. zijn 222 Javaansche huizen in verschillende dessa's onder het district Bengel, door eene zware wind omver gewaaid en bij die gelegenheid zijn er ook eenig Tabak-loodsen van de heeren Vrede & van Dougelen mede beschadigd.

— In het district Djatirogo heeft de bliksem eenige Telegraafpalen beschadigd en een paar isolatoren stuk geslagen. De communicatie is evenwel daardoor niet gestremd geworden. Overigens wordt ook hier zeer naar regen verlangd.

— Behalve de groote zeeroof, hoort men nog al eens ook van zeeroof op kleinere schaal langs de kust van Java, vooral dicht bij Soerabaja.

Een paar dagen geleden had weder een zoodanig geval plaats.

Een handelsprauw met een Chinees en zes Inlanders was des morgens van Soerabaja naar Toeban vertrokken, en raakte op de hoogte van Sidajoe aan den grond. Kort daarop kwam eene andere prauw opzeilen en liet haar anker zeer dicht bij de vorige vallen. Tegen een uur of zes evenwel stapten een zestal goed gewapende mannen op de eerstgenoemde prauw over en namen de vrijheid alle zich daarin bevindende goederen en gelden in de hunne over te schepen, waarna zij zeil maakten en verdwenen, tot schrik en verbazing der eigenaren, die, niet gewapend zijnde, ook geen wederstand konden bieden.

AANGEKOMEN EN VERTROKKEN PERSONEN.

van den 7den tot en met den 14den November 1862.

AANGEKOMEN.

A. G. Richards, Mevr. de Wed. Soekias, G. Schultze, J. J. H. Eischweiler, P. M. Toewater, J. C. Bloemhard, J. G. Kili-aan, C. Trolke, A. A. Dutrieux, Mevr. de Wed. Plasman, J. C. Kahle, Mevr. de Wed. Beuker, Mevr. de Wed. Cambier, Mevr. Dirche, L. P. Friderise, J. Mendes da Costa, M. E. Jurgens, W. F. M. Soekias, W. A. Mirandolle, Mevr. de Wed. Gerlach, W. von Winkelman, F. A. Enklaar.

VERTROKKEN:

Mevr. de Wed. Notenboom, J. B. Koppenberg, A. Des-péroux en familie, A. G. Richards, J. G. Toorop, P. M. van Laren, H. G. Nootbaar, van Nieuwenhoven Helbach en familie, G. C. T. van Dorp, J. A. Esche, Mevr. van Oort, C. Trolke, L. Pierenbaum, F. A. Enklaar.

BURGERLIJKE STAND

te Samarang.

Van den 8sten t/m. den 14den November 1862.

HUWELIJKEN:

J. D. Ebling met G. S. Kassa.

BEVALLEN:

J. W. Stolsz, geb. Bickes, z. — E. J. Pillard, geb. van den Star, d. — J. F. Hubner, geb. Mannot, z.

OVERLEDEN:

B. C. J. Sander, k. 3 md. — F. den Uijl, m. 24 j. — Anna Funck, k. 1 j. — H. Tibbens, m. 24 j.

Marktprijzen te Samarang.

Koffij, f 40 pr. picol (oogst opgeraaid.)
Suker, No. 16 f 14. — geboden.
Indigo f 4.40 per. Amst. f voor pr. kwal. afwijkende soorten onge-wild.

Koe-Huiden, 57. — pr. codie. } op levering aangeboden.
Buffel-Huiden, f 50. — }
Staart Peper, f 60. — pr. pikol geboden (schaarsch.)
Rijst, ordinair wit 220. — a f 240. — } zonder zakken per
carga, f 180 a f 200. — } koj. van 28 pic.
Klapper Olie, f 25. — pr. pic.
Katjang, f 24. — pr. id.
Rotting, f 12. — per picol, n. kwaliteit (schaarsch.)
Kadjang Matten, f 6. — pr. 100 stuks
Wisselkoers op Nederland. 104% a 105%.

PROTESTANTSCH EEREDIENST.

ZONDAG den 16^{den} NOVEMBER 1862.

des voormiddags te 9 ure,

DS. VAN DER MEER VAN KUFFELER.

ROOMSCH CATHOLIJKE EEREDIENST.

ZONDAG den 16^{den} NOVEMBER 1862.

Eerste H. DIENST, 's morgens 7 ure.

HOOG DIENST, om 9 ure.

LOF 's avonds om 7 ure.

BIJVOEGSEL

BEHOORENDE BIJ HET

Samarangsch Advertiser-Blad,

van VRIJDAG 14 November 1862, No. 46.

HEEREN MODE-MAGAZIJN.
Uit Parijs ontvangen:
 Mat-, glimmend- en Brillant, Goud- en Zilver Gim.
 Mat en Brillant Frisé, idem en idem.
 Goud en Zilver Loovertjes.
 " " " Draad op klosjes.
 " " " Klinkam.
 " " " Galon voor Heeren / Hoofd-officieren en Officieren.
 Groot tenue Gouden Koppels.
 Nieuw model Fouragères voor Heeren Officieren.
 Fijne Infanterie-, Artillerie-, Genie- en Kavallerie Knoopen.
 (1874) F. HASSELMAN.

In Commissie ontvangen:
EENE BASCULE
 wegende tot 1500 Ned. £, bij
 (1895) SOESMAN & Co.

Ontvangen:
Japansche Schutsels,
 Voetmatten, koperen Bloemvazen, Bezems, Soija, etc.
 CHINESCHE VLOERMATTEN, wit en gekleurd, van verschillende demensiën.
 (1900) THOOF & Co.

VERKRIJGBAAR:
Regenjassen, Overschoenen
 en fijne Farinier Hoeden,
 (1880) bij J. ANDRIEUX.

Pas weder ontvangen:
 Berlijnsch zilveren en pleeten Lepels en Vorken, Tafelmessen in stellen, enz.
 (1882) SOESMAN & Co.

HEEREN MODE-MAGAZIJN:
Uit Parijs ontvangen:
 Superfijne zwart en gecouleurde Casimier voor Rokken en Jassen, gecouleurde Tricots en Bukskin voor Pantalons. (1892) F. HASSELMAN.

Verkrijgbaar tegen lage prijzen:
 Zwarte en gebloemde Zijde, d°. d°. Popeline, Zijden Robes à Volant, Barège-, Organdie-, Jaconnet- en Tarlatan-Japonnen in gewilde Patronen, effen en dubbel Barège, Jaconnetten, Mousselines, diverse kleuren Thibet, alsook fijne witte en gekleurde Organdie en Tarlatan. Voorts ook nog echt Zijden Fluweel, Wol Schotsch, Chitzen en nog eene kleine quantiteit van het zoo gezochte Kieftjesgoed, diverse Garneersels-knoopjes en Linten in soorten en nog meer andere artikelen, te veel om op te noemen, bij
 [1905] GEIB & Co.

TOKO VAN KOEDOOS.
 De ondergeteekende maakt het geëerd Publiek bekend, dat hij thans ook eene Toko te Koedoos heeft geopend, voorzien van diverse DRANKEN, PROVISIEN en andere pas aangebragte nieuwe goederen, belovende hij steeds eene prompte en civiele behandeling. (1906) A. C. PAULUS.

C. R. GOTTSCHALK,
 MEESTER ZADELMAKER,
 is steeds bereid om op bestelling te leveren:
WAGEN- en BENDIE-TUIGEN,
 met eenvoudig sterke- als ook elegante Ornamenten.
 (1875)

Pas aangebragt:
Versche groote Hammen,
 f 6.50 contant, bij
 (1887) J. P. BRANDES.

HEEREN MODE-MAGAZIJN.
Uit Parijs ontvangen:
 Extra fijne GIBUS-HOEDEN
 volgens de laatste smaak, en
SUPER FIJNE WITTE
GLACÉ HANDSCHOENEN.
 (1890) F. HASSELMAN.

VERKRIJGBAAR:
 Fijne CAMBRICS N°. 52,
 (1885) bij SOESMAN & Co.
Toko van Pattie.
 Het geëerd Publiek wordt beleefdelijk indachtig gemaakt, dat de Toko van den ondergeteekende steeds blijft bestaan op den ouden voet, zijnde hij weder voorzien van pas aangebragte nieuwe goederen. (1897) A. C. PAULUS.

ONTVANGEN:
Schooljongens Stroohoeden,
 met breede randen, tegen lage prijzen.
 (1896) ANDRIEUX.

HEEREN MODE-MAGAZIJN.
Uit Parijs ontvangen:
 Superfijne witte Dames Glacé-Handschoenen, buitengewoon goedkoop van prijs.
 (1883) F. HASSELMAN.

GLASRUITEN
 van de kleinste tot de grootste dimensiën, op nieuw weder eene belangrijke factuur ontvangen bij
 (1873) SOESMAN & Co.

RONDE EN VIERKANTE TAPIJTEN
 in diverse grootte, verkrijgbaar bij
 (1898) CHEVALLIER & Co.

BENGAALSCH KURKEN-HOEDEN,
 (1876) koope men bij J. ANDRIEUX.

HEEREN MODE-MAGAZIJN.
Uit Parijs ontvangen:
 Een buitengewoon prachtige
PIANINO,
 vervaardigd in de zoo zeer gerenommeerde Fabriek van Fleig.
 (1888) F. HASSELMAN.

Soerabaijasche Aardappelen,
 Hammen, Rookvleesch, Groenten, Geslacht, Amerikaansche Tabak. (1884) TORLEY DUWEL.

GESTREEPT FLANEL
 voor Heeren-Jassen, bij
 (1881) CHEVALLIER & Co.

Een Prachtige Engelsche Hond
 gedresseerd voor de JAGT.
 (1907) TORLEY DUWEL.

Ontvangen bij SOESMAN & Co.:
EEN FACTUUR PRACHTIGE SCHILDERIJEN
 in olie ver van de jongste Meesters in verschillende grootten in stellen van 2 en 4 stuks, voorstellende Dames-portretten, Genrestukjes, Stillevenen, enz.
 (1893)

Op nieuw ontvangen:
Baour Wijn merk Macau-Medoc,
 (1894) bij CHEVALLIER & Co.

HEEREN MODE-MAGAZIJN.
Uit Parijs ontvangen:
 Superfijne witte Linnendrills voor Pantalons, gecouleurde Flanel voor Morgen-Jassen.
 (1879) F. HASSELMAN.

Ontvangen:
Brandwaarborgkasten in diverse grootten.
Bascules van 750 à 1000 kilos.
Een ijzeren Mangel en Pers.
Photographie-toestellen
 van CHEVALLIER op voetstuk met alle Ingre'diënten voor het maken van Portretten benooidigd.
Levenswekkers (Baunscheidtismus)
 met eene geneesaanwijzing in de Fransche taal.
 Een zeer fraai **PANORAMA** van den Rhijn.
 Een **SALONORGE** (Acajou).
 Een **PIANO ORCHESTRE** geheel nieuwe uitvinding.
 Een **DAMESBILLARD** (Bagatelle.)
MARMERSTEENEN,
 in verschillende grootten.
 (1902) JACOBUS HIJMAN.

Witte, Groene en Blaauwe STOLPEN.
 (1901) THOOF & Co.

SPIJKERS
 van alle dimensiën, bij (1899) SOESMAN & Co.
IN DE RIJ TUIG-FABRIEK
van den ondergeteekende zijn voorhanden:
Elegante Rijtuigen
van differente modellen.
 Tevens neemt hij aan alle Reparatiën aan Rijtuigen, als: Veeren, Assen, Bussen, Spaken, Vellingen, Naven, het Verspannen van de ijzeren Banden om de Wielen, het Bekleeden en Schilderen, etc., etc.
 Alle Rijtuigen in mijn Fabriek vervaardigd, wordt voor de soliditeit geguarandeerd.
 (1755) V. C. JACOBS.

In de Rijtuig-Fabriek van
J. P. BROUWER,
 wederom voorhanden:
 De gerenommeerde Europesche WIELEN met ASSEN, tevens voorhanden eleganteen soliede RIJTUIGEN, buitengewoon goedkoop. (1889)

Bij de Groot, Kolff & Co. Samarang.
LOTEN
 VOOR DE NIEUWE
 249ste Nederlandsche
STAATS-LOTERIJ
per Mail ontvangen en te bekomen:
 1 HEEL LOT ad f 100.—
 1 HALF " " " 50.—
 1 VIJFDE " " " 20.—
 1 TIENDE " " " 10.—
 Houders onzer loten van de
 248ste STAATS-LOTERIJ,
 ontvangen spoedig berigt van den uitslag hunner nummers.
 De officiële Trekking-Statuten liggen voor een ieder ter inzage. [1858]

1e. N. I. Zee- en Brand-Assurantie-Maatschappij.
 2e. N. I. Zee- en Brand-Assurantie-Maatschappij.
 De ondergeteekenden, Agenten van genoemde twee Verzekering Maatschappijen, zijn steeds bereid tot het aannemen van risico's tegen Zeegevaar.
 (882) B. KOPERSMIT & Co.
 Samarang.

Risico's tegen Brand- en Zeegevaar
worden aangenomen voor rekening van:
DE BATAVIASCH ZEE- EN BRAND-ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ.
DE KOLONIALE ZEE- EN BRAND-ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ.
HET BRAND-ASSURANTIE GENOOTSCHAP.
DE ZEE-ASSURANTIE COMPAGNIE.
DE TWEEDE ZEE-ASSURANTIE COMPAGNIE.
 Ten Kantore van DORREPAAL & Co.
 SAMARANG, April 1862. (574)

NEDERLANDSCHE LLOYD.
 De ondergeteekenden, gemagtigd zijnde namens voornoemde Verzekering-Maatschappij Polissen te tekenen en aftegeven, blijven steeds bereid tot het aannemen van risico's tegen
ZEE- EN BRANDGEVAAR.
 De Agenten der Ned. Lloyd,
 (881) B. KOPERSMIT & Co.
 Samarang.

Soerabaijasche Zee-Assurantie-Maatschappij.
 De ondergeteekenden, Agenten der Soerabaijasche Zee-Assurantie-Maatschappij, zijn steeds bereid tot het aannemen van risico's tegen Zeegevaar, voor rekening van voornoemde Maatschappij.
 (883) B. KOPERSMIT & Co. Samarang.

NEDERLAND.

Wij moeten onze lezers mededeelen, dat dr. W. R. baron van Hoëvell, lid van den raad van staté, het voornemen heeft met de maand Januarij a. s. de redactie van het *Tijdschrift voor Nederlandsch-Indië*, sedert 24 jaren door hem op zoo uitstekende wijze gevoerd, neder te leggen.

Naar wij vernemen zal het *Tijdschrift* met dat tijdstip verschijnen onder redactie van dr. P. Bleeker, vroeger van de geneeskundige dienst in Nederlandsch-Indië. Voorzeker zal men met groot genoegen hooren, wie de taak van den heer van Hoëvell opvat en voortzet. De heer Bleeker is toch een man van Europeesche reputatie op het gebied der wetenschap, waaraan hij, in betrekking tot Indië, onschatbare diensten heeft bewezen. In onze kolonien heeft hij, waar hij vermogt, aan kennis en letterkunde een steet gegeven. Hij was onder meer de stichter van het Natuurkundig Genootschap en van het *Tijdschrift*, door die vereeniging uitgegeven, want op dit gebied vooral behoort Bleeker onder de eerste mannen van onzen tijd.

Op politiek terrein heeft hij zich niet speciaal bewogen, maar het is genoegzaam bekend dat de nieuwe redacteur een man van liberale beginselen is. Zijne reis door de Molukken bewijst onder anderen genoegzaam, dat hij de denkoelden en de rigting van het tegenwoordig gouvernement met overtuiging en warmte voorstaat. Hij heeft bovendien al dadelijk na zijne komst in Nederland de aandacht getrokken, want eene Leydsche kiesvereeniging stelde hem bij de jongste verkiezingen tot kandidaat van het lidmaatschap van de tweede kamer.

Het *Tijdschrift* moge dus in den vorm en inhoud welligt later eenige wijziging ondergaan, ongetwijfeld is de heer Bleeker de man van talent en kennis, om op waardige wijze den sedert jaren zoo belangrijken arbeid voort te zetten. Onder zijne leiding belooft het *Tijdschrift voor Nederlandsch-Indië* de plaats te zullen handhaven, die het op het gebied van staatkunde, wetenschap, land- en volkenkunde, in één woord, daar, waar het geldt de verspreiding van kennis en het voortaan van milde beginselen omtrent onze kolonien, onder de redactie van den heer van Hoëvell innam.

De leiding kon, naar onze wijze van zien, niet aan beter handen zijn toevertrouwd, en wij gelooven, dat het *Tijdschrift* eene nieuwe en groote toekomst te gemoet gaat, hetgeen wij in het belang van moederland en kolonien achten.

De Zwitsersche dagbladen hebben berigt, dat de Nederlandsche regering een oorlogschip beschikbaar heeft gesteld, om de gezanten over te brengen welke Zwitserland naar Japan wil zenden. Dit berigt is niet geheel juist. Naar wij vernemen heeft de Zwitsersche regering zich tot het Nederlandsche gouvernement gewend, met verzoek om het gezantschap van Oost-Indië met een Nederlandsch oorlogsvaartuig naar Yeddo te vervoeren. Zoo wij wel onderrigt zijn, heeft de Nederlandsche regering hierop geantwoord, dat zij zich daartoe niet onvoorwaardelijk kan verbinden, naardien dit afhankelijk is van het getal oorlogschepen, welke in Indië beschikbaar zal zijn. Zoo dit intusschen niet mogelijk mogt zijn, gaf zij der Zwitsersche regering in overweging, het gezantschap de reis per landmail tot Nagasaki te laten doen. Aldaar zou een Nederlandsch oorlogschip beschikbaar zijn om de gezanten verder naar Yeddo over te brengen.

Reeds was de dag bepaald, waarop het nieuwe met zoo veel opoffering van geld en tijd te Willemsoord daargestelde drooge dok met plegtigheid zou in gebruik gesteld worden en het uit West-Indië teruggekeerde stoomschip *Djambi* bestemd, om daarin eenige herstellingen te ondergaan en voor eene reis naar Oost-Indië gereed gemaakt te worden, toen dat ook den 19den plotseling eene geweldige scheuring heeft bekomen en geheel is ingelooopen. Het water heeft aan dat kostbare werk, waaraan millioenen zijn besteed zoo groote nadeelen toegebracht, dat men vrees dat de ramp onherstelbaar is.

De *Staats-Courant* meldt daaromtrent, dat den 18 dezer eenig water uit sommige voegen van hardsteenen banketten lekte, zonder dat dit echter van zoodanigen aard was om ongerustheid te baren.

Den 19den dezer, des morgens ten 11½ ure, veranderde die toestand bijna plotseling.

Het aantal naden dat water gaf, vermeerdeerde veel, even als hetgeen zij aanvoerden.

Ook werd een wateraanvoer opgemerkt bij den mond vande oostelijkste zuigbuis.

Eene dwarsscheur ontstond zoowel in de rigting van houthellingen als langs de oostzijde van de ingemetselde inscriptiesteenen. Eerstgemelde had, op de dekzerk gemeten, eene wijfde van ongeveer 2 duim; de andere van ruim 1 duim. Ter hoogte van het derde banket spoot daaruit een waterstraal.

Zeer kort daarna barstte de gemetselde vloer op, over eene lengte van naar gissing 40 el, gemeten westwaarts van voorschrevene houthellingen; het met kracht daardoor opkomende water wierp de stukken metselwerk even als de daardoor gelegde stapelblokken omhoog.

Bijna onmiddellijk na het bersten van den vloer verminderde zichtbaar de wateraanvoer door al de scheuren.

Maatregelen, die in verband staan tot het bovenstaande ongeval, worden inmiddels genomen.

Met het zeilree liggend schip *Ouderkerk aan den Amstel*, zullen de 2e. luitenanten der infanterie van het O. I. leger A. A. van der Bilt la Motte en C. E. I. Schweijns, met dien bodem naar Java te vertrekken.

Da heer Peterman, te Gotha, heeft dezer dagen eene uitvoerige mededeeling gedaan omtrent het lot van den beroemden natuur-onderzoeker dr. E. Vogel. Daaruit blijkt, dat volgens de door Munzinger met grooten nauwkeurigheid ingewonnen berigten, de onverschrokken Duitsche reiziger het offer der laagste hebzucht is geworden. Een fraai paard, dat Vogel bezat, hetwelk hij aan den neef des sultans van Wadai, Germa genaamd, noch schenken, noch verkoopen wilde, is de aanleiding geweest tot zijnen dood. Germa wist den sultan tegen dr. Vogel in te nemen, begaf zich des nachts, begeleid van soldaten, naar diens hut, liet hem in naam des sultans buiten roepen en met zijn bediende vermoorden.

De beeldhouwer Jacquet te Brussel is bezig aan een kolossaal beeld bestemd om op den koepel van het nijverheidspaleis te Amsterdam geplaatst te worden. Het heeft 4 à 5 meters hoogte en zal in ijzer gegoten worden. De figuur stelt eene Victoria voor; de regtervoet drukt den aardbol, de breed uitgespreide vleugelen dragen haar voorwaarts. In de eene hand houdt zij een fakkel, in de andere een kruis.

Men meldt uit Helmond 10 September: De voortdurende stilstand der katoenfabrieken, zoo in deze gemeente als in het naburige Gemert en omliggende plaatsen, ten gevolge van het gebrek aan grondstoffen, maakt den ongelukkigen toestand der duizende en duizende wevers met vrouwen en kinderen, die

hierdoor ledig loopen en daardoor broodeloos zijn, van dag tot dag hagchelijker.

Hoezeer en de arm- en de gemeentebesturen zich uitputten, om het deerniswaardig lot dier arbeidende klasse te lenigen, gaande behoeften echter verre de plaatselijke krachten te boven. De raad, op middelen bedacht om de onheilen, die daaruit kunnen geboren worden, te verkomen, heeft eene commissie uit zijn midden benoemd, met zijnen voorzitter aan het hoofd, om mondeling den nood der wevers aan den minister van binnenlandse zaken te gaan kenbaar maken, opdat de hooge regering nog in tijds maatregelen berame, dat niet eene gansche klasse der maatschappij den hongerdood worde prijs gegeven.

— Z. M. benoemd: jhr. A. van Citters, adj.-comm. bij het departement van binnenl. zaken, tot adsp.-ing. van den waterstaat en slands burg. openb. werken in N.-I.; voor de burg. dienst in N. I.; tot ambt. 1ste kl., den cand.-ambt. mr. A. A. Buyskes; tot ambt. 2de kl., de cand.-ambt. dr. J. D. Homan en C. M. F. Stockhausen; tot ingenieur 2de kl. voor de dienst van het stoomwezen in Ned. Indië J. W. T. Bertrand; bij het wapen der artill. van het leger hier telande, 3de regem. vest.-artill., tot 2den luit. jhr. C. van der Wijck, laatstelijk 2de luit. bij de artill. in O.-Ind.; — eervol ontslag verleend, op verzoek, aan den 2den luit. der artill. jhr. C. van der Wijck, à la suite van het kolon. werfdepôt en bestemd voor de dienst in O.-I.; aan H. D. adj. in buit. dienst, den kol. J. C. de Normandine's Jacob, comm. der troepen in Suriname, thans met verlof hier te lande; aan den met verlof, tot herstel van gezondheid, hier te lande teruggekeerden kapt. der inf. van het leger in N.-I. A. C. van der Boon, wegens voortdurende ongeschiktheid tot zijne dienst in N. I., met toekenning van pensioen; aan den luit. ter zee 1ste kl. W. F. van Erp Taalman Kip, thans in Oost-Indië, en aan G. S. de Veer, West-Ind. hoofdamt., met verlof hier te lande, met toekenning van pensioen.

— Een paar Engelsche luchtreizigers, Glaisher en Coxwell, hebben de hoogste luchtreis gedaan, die nog bekend is, door 6 Eng. mijlen of 2 uren te stijgen, met gevaar voor hun leven. Op 2000 voet, ontmoetten de reizigers eene digte hoeveelheid wolken, die tot barstens met water belast waren. Daar boven kwamen zij in een helderen blaauwen hemel. Dit punt was ongeveer 1½ mijl hooger en verder waren geene wolken meer zichtbaar. De dampkring deed den ballon, die bij het opgaan slechts ¾ gevuld was, geheel uitzetten en snel verder rijzen, zoodat de pogingen om een fotografie te nemen, mislukten. Op drie mijlen hoogte liet men eene duif uit, doch deze kon niet vliegen en viel als steen naar beneden; met twee anderen ging het eveneens. Op vier mijlen hoogte liet men een vierde duif uit; aan deze gelukte het zich zwevend te houden, doch zij streek weldra op den top van den luchtbal neder, en is denkelijk bij het nederzakken weggevlogen, of verkleumd geraakt en er afgevallen. Er bleven nog twee duiven over; doch de eene was dood en de andere bijna dood, toen men ze beneden had gebracht. Op vijf mijlen hoogte gevoelde de heer Glaisher tekenen van blindheid en zijne laatste aantekening op den thermometer was minus 5 of 37 gr. onder het vriespunt. Op 5½ mijl hoogte zag hij nog genoeg om de gedaante van den heer Coxwell flauwelijk te onderscheiden, doch hij kon den barometer niet stellen. Eindelijk werd hij geheel bewusteloos, doch zijn reisgezel Coxwell bleef vrij van beneveling en de luchtbal steeg nog ongeveer tien minuten, toen de aneroidbarometer zes mijlen hoogte teekende. Op dat oogenblik waren de reizigers in groot gevaar, want toen de heer Coxwell de klep wilde optrekken om gas uit te laten, waren zijne handen zoo verkleumd, dat hij ter nauwernood de vereischte krachten bezat. Het gelukte hem eindelijk en de reizigers begonnen te dalen, waarna de heer Glaisher weder bijkwam. Gedurende de reis ontmoette men ozone in den dampkring. De heer Glaisher kon geluiden van de aarde vernemen op 1½ mijl hoogte en de heer Coxwell op 3 mijlen. Op 5 mijlen hoogte bevatte de dampkring, die na het verlaten der massa wolken steeds drooger werd, geen vochtigheid hoegenaamd, en later duidde een zelfteekende thermometer minus 20 aan, dat gelijk staat aan 52 gr. onder het vriespunt. Een flesch water, die de heer Coxwell in handen had, bevroor niet zoo lang hij ze schudde, doch bleef, na bevrozen te zijn, nog anderhalf uur zonder te ontlooijen, toen de reizigers weder op den grond waren gekomen. De handen van Coxwell waren zwart geworden en bleven zoo tot dat de reis afgelopen was.

— In sommige dagbladen leest men den onderstaanden brief, die een slaaf uit de Zuidelijke Staten van Noord-Amerika tot Lord Palmerston heeft gerigt:

Charleston 1 Junij 1862.

Mylord!

Wij beschouwen dezen tijd als den meest geschiktsten om u en de geheele wereld te doen weten hoe wij in dit land behandeld worden. Algemeen gelooft men hier ter plaatse (Charleston in Zuid-Carolina) dat Engeland en Frankrijk binnen negentig dagen de zoogenoemde Confederatie erkennen zullen en de blokkade zullen doen ophouden, waardoor dit slavenland voor altijd onafhankelijk zou zijn. Nu vragen wij, Mylord! wij arme, vertrapte, verdrukte schepselen, aan al de Christelijke, beschaafde volken der aarde, of zij inderdaad voornemens zijn om hunne vrije handen toe te reiken aan, en in hun midden op te nemen eene bevolking, die geheel verloren is in den arbeid van vier millioen verdrukte en hulpeloze wezens, wier zweet en bloed van hunne handen druipen. Wij doen een beroep op Engeland en Frankrijk en het verdere Europa; wij vragen in den naam van hemel en aarde, in den naam van al wat groot en goed is, in den naam van den grooten en allerhoogsten God, of zoodanige erkenning immer voor dit volk verkregen zal worden. Dat verhoede God, dat verhoede de hemel; dat verhoede de engelen, en laat al wat er leeft zich vereenigen om het voor altijd te verhoeden; want wordt dit volk ooit erkend als een slavenhoudend volk, dan is ons vonnis voor altijd geveld, onze hoop voor eeuwig verloren, en de donkere, zwarte wolken der slavernij zullen altijd over ons blijven hangen, tot dat de bazuine Gods schalt, om het volk op te wekken uit de woningen des stof (uit de graven). O Engeland, o Christelijk en geloovig Engeland, kan het zijn dat gij, die ons eerst in dit land overvoerdet, nu uwe magt zult aanwenden om ons altijd in slavernij te houden.

Mylord! Uwe lordschap moet slechts een flauw begrip hebben van wat slavernij is. Als gij het toch weten wilt wat dat woord beteekent; als gij al de gruwelen der slavernij wilt zien, dan moet gij maar eens eene plantage bezoeken van zuid-Carolina, als mede de staats steenbrekers-werf en het werkhuis van Charleston. Gij zult daar eene behandeling zien aan natuurgehooften aangedaan door blanken, trotsch op hunne opvoeding, hun Christendom, hunne beschaving en hunne hooge aangeboren eer; en nogtans oefenen die zelfde zoogenoemde Christenen de meest dierlijke, onmenselijke, verlagende en duivelsche geweldadigheden uit, die de aarde ooit zag, of de hemel ooit aanschouwde. Zij schandvlekken onze zielen en onze dochters,

rooven geweldig haar, ja ach! haar heilig regt, en verkoopen ze aan den hoogsten bidder. En sedert het begin van den oorlog worden wij Mylord! als wij op den weg ontmoet worden, zonder een duidelijk geschreven paspoort door generaal Ripley geteekend, aanstonds als wilde dieren neêrgeschoten, uit vrees dat wij ontsnappen zullen en overloopen tot Yankees, die zich de eenige vrienden betoond hebben, welke wij op de geheele aarde bezitten, God alleen uitgezonderd. Het Zuiden verliet de Unie, omdat het *Katoen* als Koning uitriep, en in den waan verkeerde, dat Engeland en Frankrijk het onmiddellijk zouden kroonen als Koning van de geheele aarde. Het zuiden wilde dien Koning dan plaatsen op een troon, gebouwd uit het vleesch, het bloed en den arbeid van niet minder dan vier millioen hulpeloze, arme zielen. O, Gij magtige Jehova, zult Gij niet opstaan in de kracht Uwer heerschappij, en met Uw almachtige hand de menschen-slavernij van 't aangezicht der aarde wegvagen voor nu en voor altijd?

Gij mogt soms denken, mylord! dat deze brief geschreven is door een blanke of een Yankee te Charleston; maar geloof dat niet; hij wordt aan u gerigt door een armen, verdrukten slaaf, die de ellende van het juk diep gevoelt, zoowel hij, als zijne gansche familie. Vergun dien armen slaaf ten laatste nog van u en geheel Engeland eene groote gunst te verzoeken. Als gij namelijk God en onafhankelijkheid lief hebt, plaats dezen brief dan in de *London Times* en in den *London Post*. Ik heb nog veel meer te zeggen; maar goeden nacht. Mylord! God geve het in uwe hart om iets te doen voor de arme slaven van dit land. Als gij dit land erkent, erkent het dan alleen als een land van vrijen.

ENGELAND.

Te Newcastle is eene talrijke meeting gehouden onder presidium van een der raadsleden. Het doel dezer bijeenkomst was een verzoek tot de regering te rigten, waarin zij wordt uitgenoodigd, om bij het Fransch gouvernement aan te dringen, op de terugroeping der Fransche troepen uit Rome en tevens aan Garibaldi eene uitnoodiging te zenden, om bij zijne eventuele in vrijheid stelling in Engeland te komen wonen. Beide conclusies werden met eene onbeschrijflijke geestdrift aangenomen. Ook te Londen, Dublin, Birmingham en andere plaatsen hebben met hetzelfde doel meetings plaats gehad, terwijl er hier en daar nog meer worden aangekondigd. Zelden bestond er bij het Engelsche publiek eene geestdrift omtrent eene buitenlandsche aangelegenheid als thans te dier zake, waaraan zich natuurlijk de naam van Garibaldi regtstreeks aanknoopt. De conservativen geven de liberalen hierin niets toe. Dit blijkt o. a. daaruit dat de heer Henley, een conservatief lid van het Lagerhuis, die vroeger deel heeft uitgemaakt van het ministerie Derby, in eene landbouwkundige vereeniging het woord heeft gevoerd zeer ten gunste van Italië. De provinciale dagbladen wedijveren als het ware met elkander in pogingen, om aan de voor de arbeidende klasse opengestelde penny-intekening ten behoeve van Garibaldi het meest mogelijke succes te verschaffen. Ook aan de geopende inschrijving tot dekking der kosten van den naar Spezzia vertrokken geneesheer Pardridge, valt zeer veel succes te beurt; alleen daartoe heeft men reeds eenige honderde P. St. bij elkander gebracht. In één woord, slechts zelden heeft de openbare opinie in Groot-Brittannië in eene vreemde aangelegenheid zich zoo nadrukkelijk doen hooren.

Tot bewijs van de bijzondere sympathie, die men hier voor Garibaldi gevoelt, strekke het navolgend adres, dat algemeen verspreid is.

Aan de werklieden in Engeland.

„Mede werklieden!

„Generaal Garibaldi, de onversaagde kampioen der vrijheid des volks, is in handen gevallen van Ratazzi, den vriend van Napoleon III, den verdiediger van den paus.

„Wij allen voelden onze harten van vreugde en bewondering kloppen wegens de heldhaftige daden van Garibaldi en zijne vrijwilligers, waaronder wij velen onzer landgenooten mogen tellen. Zijn werk bleef evenwel onvoltooid. Italië was nog niet één en vrij. Hij had veel gedaan maar er bleef nog veel over te doen. Men zag de vreemde bajonetten nog onder de Italiaansche zonglinsteren. Venetië zuchtte nog onder den druk der Oostenrijksche vestingen, terwijl Rome zijn lot afwacht tusschen de bataillons van den paus en die van den Franschen keizer. Moest Garibaldi dan werkeloos blijven, terwijl zijn vaderland onder hoon en verdrukking zweegde? Hoe lang moest Italië wachten om zijne eenheid te voltooijen en zijne hoofdstad binnen te treden?

„Het Fransch gouvernement had Europa beloofd, dat de bezetting van Rome — die nu reeds veertien jaren aanhoudt — slechts van korten duur zou zijn. Wat wij Engelschen zouden doen, indien Londen of Portsmouth in handen van vreemdelingen waren, dat hebben nu de Italianen trachten te doen; zij hebben zich vereenigd met den held, die hun het wachtwoord had gegeven: „Rome of de dood!” toen de vorst dien hij tot koning van Italië gemaakt had, doof voor de stem zijns volks zich tegen zijne edelmoedige beweging verzette door de magt der wapenen.

„De staatkundige tegenstanders juichen nu. Zij zeggen: Garibaldi was een onvoorzigtige leider of een krankzinnige. Zij zeggen: hij had langer moeten wachten. Maar zouden zij zelven dan gewacht hebben om hunne moeder te bevrijden, wanneer deze in ketenen ware geklonken? Diezelfde lieden noemden hem vóór zijn laatsten veldtoeg een vrijbuiters en naderhand een heldhaftigen bevrijder en grooten generaal.

„Het Romeinsche vraagstuk moet opgelost worden; het arrest van generaal Garibaldi is geene oplossing. Indien zijn stem zich nu door zijne gevangenschap niet hooren laat, dan moeten wij den door hem aangeheven kreet aanheffen en der wereld toonen dat het beroep op de regtvaardigheid niet vruchteloos door de werklieden van Engeland wordt gehoord. Laat hem hooren dat zijn stem weérklank in onze harten heeft gevonden, en laat de onderdrukkers verzekerd zijn, dat ook wij regt voor Italië eischen. De zaak van het despotismus is over de geheele aarde één, en zoo ook die der vrijheid. In ieder land en zelfs in Engeland, is voor den St. Pieters penning ingeschreven; wij vragen u dus uwe sympathie te betuigen voor generaal Garibaldi en de zaak die hij verdedigt. Wij hebben voor dit doel dus eene inschrijving geopend van één stuiver. Wij werklieden zijn niet rijk, maar wij zijn menigvuldig. Indien wij geene duizende ponden sterling aan onze broeders in Italië kunnen zenden, dan kunnen wij hen toch millioenen stuivers doen toekomen, om met hen van het eens einde des lands tot het andere den kreet, aan te heffen, die nu over geheel Europa moet worden verspreid: „Rome voor Italië! Rome of de dood!”

Dit stuk was ondertekend: „Ten behoeve van het Garibaldi-fonds der Engelsche werklieden, J. Sparkhall, secretaris.”

— Onder de dagblad-artikelen betreffende Garibaldi verdient inzonderheid een artikel van den *Economist* te worden opgemerkt. Volgens dat blad heeft het gebeurde te Aspromonte op het vasteland een grooter sensatie gemaakt dan in Engeland. Als reden geeft het daarvoor op, dat men op het vasteland het despo-

Samarangsch Advertentie-Blad,

SAMARANG, 14 November 1862.

Telegram.

*De Javasche Courant van den 15den November,
bevat de volgende beschikkingen:*

CIVIEL DEPARTEMENT.

BENOEMD:

Tot Omgaanden Regter in de tweede afdeeling
Mr. de Groot.

Tot Adjunct Griffier *Kolmus.*

Tot Havenmeester te Riouw, *Niessen.*

VERGUND:

De uitoefening van het beroep van Landmeter aan
*Mendes da Costa, Quarles, van Put, Hageman,
Eekhout en Schumm.*

BENOEMD:

Tot Kapitein Adjudant Pangeran *Poerbijo.*

EERVOL ONTSLAGEN:

Kapitein *Keijzer.*

Gedrukt bij DE GROOT, KOLFF & CO., Samarang.

isme beter kent dan in Groot-Brittannië; de revolutionairen moed van een Garibaldi, wiens naam alleen reeds hoop gaf aan de onderdrukte volken, vond dus bij hen meer sympathie en zijne nederlaag wekte bij hen smartelijker aandoeningen op. En inderdaad, het moet een allerpijnlijkst schouwspel voor hem geweest zijn, het ministerie van een koningrijk dat hij in het leven heeft geroepen, de wenken van zijn meester te Parijs te zien volgen, hem nu voorwaarts stuwende, dan in eene tegenovergestelde richting drijvende, al naar mate het wachtwoord van Parijs luidde. Er kan, zegt de *Economist*, geen twijfel zijn dat Ratazzi den ex-dictator aangemoedigend heeft om in het Oosten op eene expeditie bedacht te zijn, als eene zaak die voor Italië van onberekenbaar voordeel zijn kan en die het wellicht den weg kan openen naar Venetië en Rome. Doch de keizerlijke regering wilde dien weg niet op en aan Garibaldi werd hierop gezegd dat Italië de plannen van den keizerlijken patroon niet kan dwarsboomen. Als men dit overweegt, kan het bijna geen verwondering baren, dat en de patriot en de mensch tegen deze vernedering in verzet kwam. Als Italiaan verfoeide hij de onderdanigheid van zijn land, als staatkundig en militair leider, die in zes maanden tijds tweemaal om den tuin geleid is door voorstellen, waarvan men juist op het oogenblik van handelen afzag, verachtte hij de staatkunde, die hem tot werktuig gebruikte, om Ratazzi eene meerderheid te bezorgen. Dit kan, wel is waar, volgens Engelse begrippen, Garibaldi's rebellie niet verschoonen; maar men kan den meest Italiaanschgezinden van alle Italianen ook onmogelijk naar een Engelschen maatstaf beoordeelen.

Beschouwt men Garibaldi's gevangenneming nu uit een ander oogpunt en vraagt men naar de gevolgen die daaruit zullen voortvloeijen voor Italië's toekomst, dan moet het antwoord ongetwijfeld bevredigend luiden. Onder voorwendsel dat het Italiaansche leger niet tegen den revolutionairen leider bestand zou zijn, gaf keizer Napoleon bevel tot het zenden van versterking naar Rome en eene vloot naar de wateren van Napels. Dit voorwendsel is nu totaal weggecijferd, en er bestaat dus geen grond meer voor de bezetting van Rome. Hiermede zij niet gezegd dat de keizer mitsdien op eenmaal zijne troepen zal terugroepen. Die berekenende staatsman heeft genoeg doen zien dat de volledige eenheid van Italië hem geen ernst is, en waarschijnlijk ziet hij niets liever dan een verdeeld Italië, ten einde aldus het lot van dat land meer in handen te hebben. Hij zal zijne troepen terug ontbieden, wanneer de algemeene opinie in Frankrijk en Europa daarop aandringt, eerder niet. Napoleon's staatkundig axioma is altijd: wachten tot dat de tijd dringt. Hij verlaat nimmer eene positie die berekend is voor zijne staatkundige inzichten, dan wanneer ze gevaarlijk wordt. Daar nu het bezit van Rome hem de draden van een staatkundig net in handen geeft, zonder dadelijk gevaar voor hem zelve, blijft hij te Rome. Wanneer het zijn invloed in Europa begint te ondermijnen, dan kan men rekenen dat hij het verlaten zal. En Garibaldi's gevangenneming verhaalt die crisis zeer. De Keizers politieke geloofsbelijdenis was steeds het beginsel van non-interventie. Dit beginsel werd in dit bijzondere geval verzaakt, omdat de Italiaansche regering niet sterk genoeg geacht werd den paus tegen de revolutie te beschermen. Die regering heeft nu de valsheid dezer bewering in het licht gesteld. Zij heeft de revolutie getrotseerd in den persoon van haar afgod en held en hare overwinning is gemakkelijk en volledig geweest. De keizer zal zeker nog wel niet overtuigd zijn. Maar die overtuiging zal komen, zodra zijne reputatie in Europa zal afnemen. Hij weet al te goed dat voor zijne tuschenkomst in Italië niet lang meer een redelijk voorwendsel kan worden aangevoerd. Van dat standpunt beschouwd koestagen wij de hoop dat Garibaldi ten slotte zich zal kunnen troosten met de gedachte, dat de mislukking van zijne onderneming meer bijgedragen heeft tot de vereffening der Romeinsche kwestie dan ooit het geval zou zijn geweest indien hij geslaagd ware.

De *London Review* houdt zich niet zoo zeer met Garibaldi, als wel meer bepaaldelijke de Romeinsche kwestie bezig. „De heer de Lagueronnière,” zegt de *Review*, „beweert dat men met Rome aan de Italianen te geven, de Mazzinistische partij en die der revolutie verzekerd van de overwinning. Dat argument is zoo belagchelijk, dat het slechts in het geestig brein van dien publicist kon opkomen. Zoolang Rome aan de Italianen wordt onthouden en het kabinet van Turin genoodzaakt is toe te geven aan Frankrijks verregaande onregtvaardigheid jegens Rome, zullen Mazzini's aanhangers altoos eene populaire en uitmuntende reden hebben om tegen Frankrijk en het Italiaansch gouvernement zamen te spannen. Geef dus aan de Italianen hunne hoofdstad terug, dan zal de glimmende asch van het Mazzinismus bij gebrek aan voedende zelfstandigheden uitdooven. Op dit oogenblik is de revolutionaire gloed heilig in het oog van vele Italianen, omdat die gloed brandt op het geheiligd altaar der eer en nationale onafhankelijkheid. Met den tegenwoordigen staat van zaken te Rome te doen voortduren, laat men de ontevredenheid en de mogelijkheid eener volslagen anarchie opweel op het schiereiland als elders voortduren, en juist deze politiek geeft aan Mazzini een moed en eene kracht, die nieuwe prinsen ter vervanging van den vroegeren Orsini doet opstaan, en moed en kracht, die het onzichtbaar, maar daarom niet minder verschrikkelijk zwaard van Damocles boven het hoofd van den keizer der Franschen doet zweven en het lot van zijne familie en zijn zoon aan de kans des noodlots prijs geeft. Wanneer Europa andermaal tooneelen van broedermoord aanschouwt, wanneer de verfoeide naam van carbonari en de gevreesde kreet *resisti juvenes Romani in te conjuravimus* zich op nieuw zal hooren; wanneer leven, eigendom en openbare orde weder in de magt van den een of anderen vermetelen moordenaar zijn, dan zullen wij weten op wie de verantwoordelijkheid van dit alles rust. Zij rust dan op die Napoleontisch gezinden, die hun meester in zijne aanvallen en interventien aanmoedigen; zij rust op hen die geen gehoor willen geven aan de billijke wenschen eener natie, die onlangs eene aan het wonder grenzende proef van uiterste gematigdheid heeft gegeven. Van waar dan die noodlottige geest, die, tegenover de gebeurtenissen der drie laatste weken, den Napoleontisch gezinden nog inblaast, dat met den Tiber aan de Italianen terug te geven, dit gebied aan eene natie van republikeinen en voorstanders van wanorde wordt overgeleverd! Welke geest dit moet zijn, het is in allen gevallen voor het huis van Napoleon de geest des kwaads, terwijl de heer Lagueronnière de vijanden zijns meesters in de hand werkt.”

DUITSCHLAND.

Dezer dagen had, in het nieuwe paleis bij Potsdam de plegtige doopsbediening plaats van den op 14 Augustus jongstleden geboren zoon van den kroonprins. De doop werd bediend door den hof-prediker Heym, onder bijstand van de overige opperhof- en dompredikers. De prins ontving de namen van Albert Wilhelm Heinrich. Van de hoogere doopgetuigen waren tegenwoordig Z. M. de koning, H. M. de koningin-weduwe, de prinsessen Karel en Alexandrine en de prinsen Karel en Frederik Karel. Een veel grooter aantal der vorstelijke

doopgetuigen was echter afwezig, waaronder H. M. de koningin, de hertogin van Brabant, prinses Helena van Engeland, de koning van Portugal, de groothertog van Baden, enz. De plegtigheid werd daarenboven bijgewoond door het corps diplomatique, de ministers, de ridders van den zwarten adelaar, de generaals, enz. Na afloop had er receptie plaats en vervolgens gala-diner bij den kroonprins.

— De hertog van Saxe-Coburg-Gotha, die reeds vele vijanden heeft, is nu ook in onmin geraakt met de koningin van Engeland, die zich op dit oogenblik in zijne staten ophoudt.

De stad Gotha had aan de koningin een adres ingediend, waarin de wensch werd te kennen gegeven, om een standbeeld op te rigten ter eere van prins Albert. De koningin was zeer gevoelig over deze vereering der nagedachtenis van haren geëmaal en gaf dadelijk ten antwoord, dat zij, wanneer de stad het voetstuk plaatste, zelve het beeld zou geven. Toen men nu de toestemming vroeg van den hertog, was deze onhandig genoeg, om het aan de stad euvel te duiden, dat deze het initiatief in die zaak had genomen, en verklaarde hij, dat-hij er niets mede te maken wilde hebben.

— Aan de *B. A. Zeitung* wordt het volgende gemeld: Prins Alfred van Engeland, de vermoedelijke erfgenaam van Coburg Gotha, had als officier in de Britsche marine, een verlof bekomen, doch was een uur langer afwezig gebleven dan zijn verlof pas luidde. De kommandant, waaronder de prins diende, maakte hierop den minister van marine opmerkzaam en vroeg hoe hij zich ten deze gedragen moest. De koningin, hierin om raad gevraagd, beval de strengste straf die de wet kent. Die straf nu luidt: 2 maanden arrest en eene achteruitstelling van een half jaar in ancienniteit. Dien ten gevolge moest de prins, die pas te Reinhardtsbrunn gekomen was, dadelijk weer vertrekken om zich in arrest te begeven. In de hofkringen moge zoo iets grillig en onuitstaanbaar geacht worden, het volk noemt dergelijke handeling regtvaardig en verstandig.

— Uit Hannover vernam men onlangs, dat de generaal-hofmaarschalk von Hedemann, een der ijverigste reactionnaren van het land, plotseling uit zijne betrekking ontslagen was. De reden hiervan is niet ver te zoeken, daar hij niet minder dan 90,000 th. verduisterd heeft uit de door hem geadminiastreerde kas. De instructie in deze zaak was reeds begonnen, terwijl de generaal voorloopig op zijn woord van eer huis-arrest had. Toen de justitie zich nu naar zijn hofel begaf, om het onderzoek voort te zetten, vond men hem niet, maar wel een brief van zijne hand, waarin hij verklaart dat hij het raadzaam heeft geacht zich te verwijderen, maar dat hij bereid is voor een hooger regter te verschijnen.

Hij is kort daarna te Blankenese door de Deensche politie gearresteerd op het oogenblik, dat hij gereed stond zich aan boord te begeven van eene stoomboot, bestemd naar Londen.

— Men heeft opgemerkt, dat in den *Almanach de Gotha* van dit jaar, ten gevolge eener drukfout, de prinses Alexandra van Denemarken toekomstige gemalin van den prins van Wallis, vermeld staat als: „tweede luitenant bij de Deensche armee.”

— Men schrijft uit Regensburg, dd. 11 dezer: Gisteren had men hier eene vreesselijke gebeurtenis te betreuren. Zekere herbergier B. von Rainhausen had een liederlijken zoon. Deze drong 's nachts in het slaapvertrek zijns vaders en bragt hem met een mes niet minder dan zeven zware wonden aan het hoofd toe, met de verklaring, dat hij besloten had hem om het leven te brengen. Na veel vechtelus gelukte het den vader mede een mes meester te worden, waarmede hij den zoon vier steken in het onderlijf en een in de borst toebrengt, ten gevolge waarvan deze heden morgen overleden is. De booswicht had reeds den dood zijner moeder op het geweten, die den 26sten der vorige maand ter aarde besteld werd; hij had haar namelijk reeds voor drie maanden een stomp op de borst gegeven, die haren dood ten gevolge had.

— Uit Steele, nabij Dusseldorp, meldt men het volgende. Gisteren ochtend wilden vier mijnwerkers, allen vaders van huisgezinnen, de mijn verlaten, waarin zij gedurende de gansche week werkzaam waren geweest. Zij plaatsten zich tot dat einde in den bak, waarmede de steenkolen uit de mijn worden opgehaald. In de nabijheid van den beganen grond aangekomen, brak het touw en de bedoelde personen storten in de mijnschacht neder. Zij vielen een diepte van ongeveer 678 voet. Deerlijk verminkt werden hunne lijken teruggevonden.

— Bij een brand te Ougitza zijn 170 magazijnen en 130 woonhuizen in de Servische wijk in de asch gelegd. Het overig gedeelte der stad is voorts zoo goed als vernield.

ITALIË.

De *Diritto* bevat het rapport van den staf van Garibaldi over het gebeurde bij Aspromonte; het is gedateerd van den 31sten Augustus, aan boord van de *Duca di Genova*. Men vindt daarin o. a. het volgende: Onze kolonne had door den honger, de vermoeienis en langdurige marschen, een groot aantal manschappen verloren. Den 28sten des avonds kampeerde zij op de hooge vlakten van Aspromonte op de plaats, die men in *Forrestali* noemt en bestond uit ongeveer 1500 man. Garibaldi had zijn hoofdkwartier gevestigd in een klein vertrek van een der twee eenige woningen, die op die uitgestrekte vlakte te vinden zijn. Wij waren zoo naauw door de troepen ingesloten, dat de kolonne nog te talrijk in manschappen was, om op zoodanige wijze de voetpaden door het gebergte langs te trekken dat zij de troepen vermijden kon; daarom had de generaal dan ook reeds het denkbeeld geopperd, om haar in twee deelen te splitsen en die langs verschillende wegen te laten marcheren; de aankomst van troepen te Arci maakt dit echter onuitvoerbaar. De vrijwilligers hadden de meest nadrukkelijke bevelen ontvangen, om geen aanval te doen, om zich niet te verdedigen maar om snel te marcheren. Den 29sten tegen den middag deed Garibaldi het kamp van Forestali opbreken. De troepen waren den avond te voren te Santo-Stefano aangekomen en slechts een paar uren van ons verwijderd. Altijd met het doel, om de troepen te vermijden, ontvingen wij bevel, om een klein riviertje over te trekken en een noodwaarts gelegen heuvel te bezetten; op de helft van de helling hielden wij halt, juist aan den zoom van een dicht pijnboomen bosch. Daar maakte onze kolonne front tegenover de troepen, die in aantocht waren. Wij zetten geen voorposten uit; de twee huizen van Forestali bleven onbezet; het was dus duidelijk, dat Garibaldi er niet aan dacht om te vechten; hij bevond zich in het centrum van ons front en deed door zijn officieren het bevel van niet te schieten nog eens herhalen. De troepen avanceerden; de bersaglieri aan het hoofd; in de loopas en ontwikkelden zich regts en links om ons te omsingelen. De eerste liniën van de bersaglieri hadden het vuur reeds geopend. Onze geheele kolonne bewaarde een plegtig stilzwijgen; eenige van de dappersten, vast besloten om niet te vechten, trokken zich in het bosch terug. Alleen hoorde men van tijd tot tijd de stem van onzen generaal, die beval om niet te schieten; alle officieren herhaalden dit bevel. Maar het bevel om ons aan te vallen was integendeel gegeven. Geen sommatie werd gedaan. Geen parlementair werd gezonden. Ongelukkig lieten eenige jonge lieden zich door het

voor hen nieuwe en verschrikkelijke schouwspel van een aanval medeslepen en beantwoordden de geweerschoten, waardoor eenig bloed werd gestort. De anderen echter bewogen zich niet — die stond, bleef staan; die zat, bleef zitten. Ons eenig antwoord op „voorwaarts!” der troepen was het bevel, om ook het vuur van die weinige onervarenen te doen ophouden. De generaal, te voet op zijn post te midden van een regen van kogels, herhaalde voortdurend dit bevel. Plotseling werd hij door twee kogels getroffen; hij bleef echter staan, nam zijn hoed af en riep tot twee malen toe „Leve Italië! — Schiet niet!” De officieren, die het naast bij hem waren, snelden toe en geleidden hem in het bosch, waar zij hem onder een boom nederzetten. Eenige oogenblikken later werd zijn zoon Menotti, aan het linkerbeen gewond, aan zijn zijde gebragt. Vader en zoon werden door een kring van officieren omringd, die met hun oogen schenen te vragen, wat men moest doen. Garibaldi, altijd even kalm, stak een cigar op en antwoordde steeds: „vecht niet.” Weldra hield ook het vuur van de troepen op en vrijwilligers, bersaglieri en liniertroepen bevonden zich door elkander op dezelfde plek. Intusschen werden de wonden van Garibaldi verbonden en gaf hij bevel aan den chef van zijn staf, om de kommandant van de troepen te doen roepen. Twintig minuten later kwam die officier terug met kolonel Pallavicini, die zich met den ontblooten hoofde en in eerbiedige bewoordingen met den generaal onderhield. Eenige oogenblikken daarna verwijderde hij zich en eenige officieren van den staf van Garibaldi gingen hem de ontwapening van de kolonne aanbieden, die bijzonder aan den kolonel werd aanbevolen. Pallavicini antwoordde, dat volgens zijn gevoelen, allen binnen 24 uur naar hunne haardsteden zouden worden teruggezonden. Er werd overeengekomen, dat generaal Garibaldi met een gevolg van officieren, van wie hij een lijst zou opmaken en die hun degen zouden behouden, naar Scilla zou worden vervoerd; dat hij gedurende den togt zou kunnen halt houden waar hij verkoos; dat hij te Scilla een Engelsch schip zou vragen, om hem en de zijnen aan boord te nemen; dat hij op een zekeren afstand geëscorteerd zou worden door een bataillon bersaglieri. Omtrent het Engelsche schip deed kolonel Pallavicini echter opmerken, dat hij daar zelf niet tegen had, maar zich genoodzaakt vond, om eerst instructien van het gouvernement te vragen.

Tegen den avond werd er een draagbaar gemaakt, om Garibaldi te vervoeren. Het aantal officieren, dat hem vergezelde was veel grooter, dan dat op de lijst aangegeven. Er werd hier echter geen aanmerking op gemaakt. De bersaglieri onder bevel van den majoor Pinelli volgden ons op eenigen afstand. Midden in het bosch in de hut van den herder Vincenzo, een ouden kennis van diegenen onder ons, die in 1860 Calabrie doortrokken, nam de generaal eenige rust en bragten wij het overige van den nacht door. Tegen 6 uur des morgens werd de togt voortgezet langs zeer slechte wegen, die den gewonde zeker veel pijn hebben doen doorstaan; men hoorde echter geen enkele klagt; eindelijk tegen twee uur in den namiddag kwamen wij te Scilla aan. Kolonel Pallavicini was daar reeds den vorigen avond gearriveerd. Hij kwam ons te gemoet en wij vernamen, dat het gouvernement de meest gestrenge instructien had gezonden. Het werd niet toegestaan, dat de generaal zich op een Engelsch schip zou inschepen, en ook al de op de genoemde lijst ingeschreven officieren, mogten hem niet vergezellen. Generaal Garibaldi moest, volgens de bevelen van de regering, met zijn zoon gebragt worden op de *Duca di Genova* en mocht slechts door tien officieren worden vergezeld. Men ging in de booten, om aan boord van dit schip te komen; wij voeren voorbij de stoomboot *Stella d'Italia*, op wier dek zich generaal Cialdini, de schout-bij-nacht Albini en verschillende officieren, allen in uniform, bevonden. Niemand groette. Ook wij gingen zonder groete voorbij.

De boot waarin zich de generaal bevond werd aan boord van het fregat opgeheschen. Garibaldi zat op zijn draagbaar, hield zich aan een touw vast en gaf zelf eenige bevelen, om die droevige manoeuvre op de beste wijze ten uitvoer te doen brengen. De zeelieden zagen hem met verwondering en bewondering aan. Eenige oogenblikken later ging het fregat onder zeil; al de vrienden van Garibaldi ontblooten het hoofd en riepen: „Leve Garibaldi! naar Rome! naar Rome!”

De generaal werd vergezeld door de geneesheeren: Albanesi, Basile en Ripari, zijn zoon Menotti, zijn vertrouwde Busso en de officieren Bruzzesi, Bideschini, Carto, Cattabene, Cairoli, Frigiesi, Guastulla, Mancini, Malato en Nullo, die allen rapport hebben onderteekend.

BELGIË.

Den 17den dezer, nagenoeg op hetzelfde oogenblik dat men: *Weg met Proudhon!* riep, heeft te Brussel een diner plaats gehad dat de heer Lacroix, de uitgever van de *Misérables*, aan Victor Hugo heeft aangeboden. De heeren Pelletan en Louis Blanc zijn uit Parijs en Londen overgekomen, om het feest bij te wonen; ook de burgemeester van Brussel en de president van de kamer der afgevaardigden behoorden tot de gasten. De heer Lacroix heeft een toast ingesteld op Victor Hugo. De heer Pelletan sprak in naam van de Fransche drukpers, en de heer Berardi, directeur van de *Indépendance Belge*, in naam van de Belgische. Dit diner heeft veel sensatie gemaakt, vooral in Frankrijk, en de toosten waren, zoo als men denken kan, niet imperialistisch. De heer Pelletan is na afloop van het diner naar 's Hage vertrokken, om aldaar een bezoek te brengen aan Barbès.

De heer Victor Hugo heeft de volgende rede gehouden:

„Mijne Heeren!”

„Ik kan niet uitdrukken hoe diep ik getroffen ben; zoo de woorden niet mogten ontbreken, zult gij wel toegevend zijn.

„Indien ik slechts te antwoorden had aan den geachten burgemeester van Brussel, mijne taak zou gemakkelijk zijn; ik zou ter verheerlijking van den magistraatspersoon, te regt zoo populair, en van de stad, die op zoo edelaardige wijze gastvrijheid verleent, slechts behoeven te herhalen, wat in aller mond is; ik zou mij slechts tot weerklink daarvan behoeven te maken. Maar hoe zal ik voor de andere welsprekende en hartelijke woorden, die mij toegevoegd zijn, mijn dank betuigen? Naast deze aanzienlijke uitgevers, waaraan men het vruchtbare denkbeeld eens internationalen boekhandels — die soort van voorbereidende band tusschen de volken — te danken heeft, zie ik hier publicisten, wijsgeeren, nitstekende schrijvers, den roem der letteren, den roem van het beschaafde vasteland, verenigd. Ik ben verlegen, nu ik het middenpunt ben van een feest waarop zooveel uitstekende mannen vereenigd zijn, en mij, die slechts overtuigd ben mijn pligt te volbrengen en mij met lijdzaamheid aan opofferingen te onderwerpen, zooveel eer zie bewijzen.

„Hoe u allen dank te zeggen? Hoe uw aller handen te drukken in een enkelen handdruk? En toch, het middel is eenvoudig. Gij allen die hier zijt, schrijvers, journalisten, uitgevers, boekdrukkers, publicisten, wat vertegenwoordigt gij? Al de energie van het denkvermogen, alle vormen der openbaarheid;

gij vertegenwoordigt den geest. Keurbende, gij zijt het nieuwe orgaan der nieuwe maatschappij, gij zijt de drukpers. Ik breng een toast uit op de drukpers!

Op de drukpers bij alle volken! op de vrije drukpers! op de veelvermogende, roemrijke en vruchtbare drukpers!

Mijne heeren, de drukpers is het licht der maatschappij, en in alles wat verlichting ademt, spreekt de Voorzienigheid.

De gedachte is meer dan een regt, zij is de adem zelf van den mensch. Wie de gedachte belemmert, randt den mensch zelf aan. Spreken, schrijven, drukken, openbaar maken, dit alles zijn uit het oogpunt van regt indentiteiten; het zijn de cirkels die zich onophoudelijk uitbreiden; ze zijn het verstand in zijne werkzaamheid; het zijn de ruischende golven der gedachte.

De drukpers nu is van al die cirkels de grootste, van al die uitstralingen van den menschelijken geest de breedste.

Elke vermindering van de vrijheid der drukpers brengt eene afneming van beschaving te weeg. Daar waar de vrijedrukpers gesnit wordt, kan men zeggen dat de voeding van den menschelijken geest wordt gestoord. Het is de roeping onzer dagen om de verouderde grondslagen der maatschappij te veranderen, de ware maatschappelijke orde daar te stellen en overal de werkelijkheid in de plaats te brengen van de fictie. Bij deze verplaatsing der maatschappelijke grondslagen — het reusachtige werk onzer eeuw — is er niets wat weerstand biedt aan de drukpers; zij oefent hare aantrekkingskracht uit op het Katholicisme, op het kriegswezen, op het absolutisme, op alle weerspannige feiten en denkbeelden.

De drukpers is de kracht. Waarom? omdat zij de verstandelijke ontwikkeling is.

Zij is de levende klaroen, zij is de wekstem der volken, zij verkondigt met luiderstem de troonsbestijging van het regt, zij geeft geen acht op de duisternis dan om den dageraad te begroeten; zij heeft een voorgevoel van den dag, zij waarschuwt de wereld. Soms ook — zonderling genoeg — is zij het die gewaarschuwd wordt. Dan gelijkt zij naar het gekras van den nachtuil, het hanengekraai overschreeuwende.

Ja, de drukpers is in sommige landen onderdrukt. Is zij dan in slavernij? Neen. Drukpers in slavernij! Dit is eene aanen-voeging van woorden, die niet met elkander te verbinden zijn.

Buitendien kan men op tweeërlei wijze slaaf zijn: die van Spartacus en die van Epictetos. De een verbreekt zijne boeien, de ander zijn geest. Wanneer de gebode schrijver het eerste niet kan doen, dan rest hem nog het laatste.

Neen, wat ook de despoten mogen doen, de geest laat zich niet aan banden leggen. Ik doe ten deze een beroep op alle vrije mannen die mij hier hooren en gij, mijnheer Pelletan en gij allen, en nog zoovele anderen hebt het door een edel voorbeeld bewezen.

Mijne heeren, in onze eeuw bestaat er zonder vrije drukpers geen heil, maar wel overal afdwaling, levensstormen en rampen. Er zijn heden ten dage kwestien, die alles beheerschen. Zij bestaan en ontweken kunnen zij niet worden. Een middenweg is niet denkbaar; men wordt er door verpletterd of men moet ze als wijkplaats opzoeken. De maatschappij gaat onwederstaanbaar in die rigting voort. Deze kwestien maken het onderwerp uit van het aandoenlijke boek, waarvan zoo even op zulk eene talentvolle wijze is gesproken. Pauperisme, parasitisme, voortbrenging en verdeling van den rijkdom, muntwezen, crediet, arbeid, loon, uitbreijng van het proletariaat, toenemende vermindering der misdaden, der ellende, prostitutie, het regt der vrouw dat de helft van het menschelijk geslacht uit haren staat van minderheid opheft, het regt des kinds dat eischt — ik zeg eischt — kosteloos en verplicht onderwijs, het regt van het geweten, dat is godsdienstige vrijheid, — ziedaar al die vraagstukken. Eene vrije drukpers verspreidt haar licht er over uit, met haar zijn ze uitvoerbaar; men ziet hunne afgronden, hunne uitgangen, men kan ze behandelen, men kan ze onderzoeken. In behandeling genomen en onderzocht, dat wil zeggen opgelost, zullen zij de maatschappij redden. Zonder drukpers is het stikdonkere nacht. Zonder drukpers zijn al die vraagstukken van dadelijk gevaar, ziet men slechts de scherpe punten, blijft de toegang verborgen en gaat de maatschappij wellicht te gronde. Doof het bakenlicht uit en de haven wordt eene klip.

Mijne heeren, met eene vrije drukpers is geen dwaling, geen aarzeling, geene weifeling in de vooruitgaande beweging van het menschedom denkbaar. Te midden der maatschappelijke vraagstukken — die sombere kruiswegen — is de drukpers de wegwijzer. Met haar geen onzekerheid. Ga voort op den weg naar het ideale, naar het regtvaardige en het ware; want het is niet genoeg te gaan, vooruitgaan moet men. In welke rigting gaat gij? Ziedaar de geheele kwestie. Den schijn aan-nemen van beweging is niet voldoende; den pas houden zonder vooruit te komen, dat is goed voor de lijdzame gehoorzaamheid; eindeloos trappelen in het spoor is eene machinale beweging, den mensch onwaardig. Wij moeten een doel hebben, wij moeten weten waarheen wij gaan; wij moeten de po-gingen regelen naar het grootsche van het doel, aan elken tred dien wij doen, moet een denkbeeld ten grondslag liggen, de eene tred moet den ander volgen, na het denkbeeld kome de oplossing en tengevolge van het regt verschijne de overwinning. Nimmer een tred achterwaarts. De besluiteloosheid in de beweging bewijst gebrek aan verstand. Willen en niet willen, niets ellendiger dan dat! Die aarzelt treedt terug, en die uitstelt denkt niet na. Wat mij aangaat, ik kan mij even weinig eene staatkunde denken zonder leidend beginsel als Italie zonder Rome.

Nu dit woord over mijne lippen is gekomen, zij het mij vergund den draad mijner rede af te breken en mij een oogenblik bezig te houden met dien dapperen strijder, die ginds op de sponde der smart uitgestrekt ligt. Waarlijk, hij mag glimlagchen. De roem en het regt zijn aan zijne zijde. Wat hem zoo pijnlijkt aandoet, wat hem ter neer drukt, is dat er in Italie, in dat edelaardige en roemrijke Italie mannen konden worden gevonden, die hun zwaard tegen dien brave verheieven. Hebben die Italianen in hem den Romein niet erkend?

Die mannen noemen zich de mannen van Italie: zij roepen luid dat Italie overwinnaar is geweest in den strijd, maar zij zien niet in dat het zijn hoofd verloren heeft. Ach, het is eene droevige gebeurtenis en de geschiedenis zal verontwaardigd voor deze afzigtelijke overwinning terugdeinzen; eene overwinning, bestaande in het dooden van Garibaldi, ten einde Rome niet te bezitten!

Mijne heeren, wie is de bondgenoot van den patriot? de drukpers. Wie is het schrikbeeld van den bloedbaard en den verrader? de drukpers.

Ik weet het, de drukpers wordt gehaat, reden genoeg om haar lief te hebben.

Alle ongerechtigheid, alle onderdrukking; alle dweperij, beschuldigen, beleedigen en lasteren, haar zoo veel mogelijk . . .

Waarheen gaat zij? waarheen leidt zij de beschaving? waarheen brengt zij de volken, die veelvermogende locomotief? De tunnel is lang, donker en naar. Want men kan zeggen dat het

menschelijk geslacht nog onder de aarde bedolven is, zooveel stof bedekt het nog, zooveel bijgeloof, zooveel vooroordeelen en wreedheden omgeven het nog met eene duisternis, als met een digt gewelf. Helaas! sedert het bestaan van den mensch is de geheele geschiedenis onderaardsch; nergens aanschouwt men den hemelschen lichtstraal. Maar in de negentiende eeuw, na de Fransche revolutie draagt er hoop, is er zekerheid. Ginds, ver voor ons heen, is een lichtpunt merkbaar. Het wordt al grooter en grooter, dat is de toekomst, de werkelijkheid, het einde der ellende, de dageraad des geluks, het Kanaän! Het is het beloofde land, waar men slechts broeders rondom zich en den hemel boven zich zal hebben. Moed dan, gij heilige loco-motief! moed, gij gedachte! moed, gij wetenschap! moed, gij wijsbegeerte! moed, gij drukpers! moed gij allen, gij denkers! Het uur nadert waarop de menschheid, eindelijk bevrijd van dien donkeren tunnel van zes duizend jaren, vol verbazing, plotseling het zonnelicht van het ideaal zal aanschouwen en heerlijk zal verrijzen te midden van dit verblindende licht!

Mijne heeren, nog een enkel woord; dit woord, uwe harte-lijke toegevenheid vergunne het mij, betreft mij persoonlijk.

Het is een geluk voor mij in uw midden te zijn. Ik dank God, dat Hij mij in mijn ernstig leven dit zoo genoeglijk uur heeft geschonken. Morgen zat ik weer tot het verborgen leven terugkeeren. Maar ik heb u gezien, ik heb u gesproken, ik heb uwe stem vernomen, ik heb uwe handen gedrukt — de herinnering daarvan blijft mij in mijne eenzaamheid bij.

Gij, mijne vrienden uit Frankrijk en mijne overige vrienden, hier aanwezig, zult het zeer natuurlijk vinden dat ik mijn laatste woord, tot u rigt. Voor 11 jaren toen ik u verliet, zaagt gij, in mij als het ware nog een jongmensch, nu vindt gij een grijs-aard in mij terug. Mijne haren zijn veranderd, maar mijn hart niet. Ik dank u dat gij u een afwezige herinnerd hebt; ik dank u dat gij gekomen zijt. Ontvangt — en gij ook, jongeren van jaren, wier namen mij in de verte dierbaar waren en die ik hier voor de eerste maal zie — ontvangt de betuiging mijner diepe aandoening. Het is mij als of ik in uw midden de lucht van mijn geboortegrond inadem; het is mij als of elk uwer mij iets uit Frankrijk brengt; het is mij alsof ik uit uw aller ge-moed iets liefelijks en verhevens zie opgaan, als het ware een licht, dat de glimlach is des vaderlands.

Ik breng een toast uit op de drukpers, op haren veel ver-mogenden invloed, op haren roem, op hare vrijheid in België, in Duitschland, in Zwitserland, in Spanje in Engeland, in Ame-rika! op hare bevrijding elders."

AAN- EN UITVOER TE SAMARANG, van den 6den tot en met den 13den November 1862.

AANVOER.

Van Batavia en Indramajoe met de Ned. Ind. bark Hairoel Barie, kapt. Sech Mohamat Arfan. Lading van Batavia. 4328 zak. rijst, Order.

Lading van Indramajoe. 1300 zak. rijst, Order.

Van Singapoer en Riouw met de Ned. Ind. schoener Machmoed, kapt. J. H. van Garling. Lading van Singapoer. 200 pak. offer-papier, 259 krjd. en 1160 pakjes blatjan, 20 zak. nagelen, 46 zak. specerijen en 437 zak. gedr. visch, Order.

Lading van Riouw. 20 pik. poeloe-rie-bast, 36 pik. zwarte peper en een partij kembang-aemanka-vruchten, Order.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Samarang.

DATUM.	VLAG.	BENAM.	NAMEN DER SCHEPEN.	GEZAGVOERDER.	VAN	DATUM.
7 Nov.	Ned. Ind.	Bark	Hairoel Barie	Sech Mohamat Bin Oemar Arfan	Batavia.	20 Oct.
7 "	Ned.	Barkschip	Pollux	H. P. Cruys	Macao.	1 "
8 "	Frans.	Fregatsch.	Les Piot	F. Chauvelon	Passeroean.	1 Nov.
8 "	Ned. Ind.	Stoomboot	Oenarang	H. Kramer	Soerabaja.	7 "
8 "	"	Schoener	Machmoed	J. H. van van Garling	Riouw.	18 Oct.
8 "	"	Stoomboot	Koningin der Nederlanden	E. Lewis	Batavia.	7 Nov.
8 "	Hannov.	Bark	Verden	C. W. Koppermann	"	29 Oct.
9 "	Ned. Ind.	Schoener	Justina	H. A. Drehfahl	Indramajoe.	5 Nov.
9 "	"	Schoener	Hap Eng.	Ong Wat Sioe	Riouw.	22 Oct.
9 "	Ned.	Barkschip	Peking	H. Croese	Passeroean.	8 Nov.
10 "	Ned. Ind.	Stoomboot	Ambon	W. Vogel	Soerabaja.	9 "
11 "	Frans.	Schip	Alphonse Nicolaas Cezard	F. Le Bozee	Cheribon.	8 "
11 "	Ned.	Barkschip	Aletta Augusta	J. A. Tinholt	Soerabaja.	8 "
11 "	Ned. Ind.	Bark	Said Maskoor	Mohamat Arsat	Batavia.	8 "
12 "	Ned.	Stoomboot	Dassoon	J. A. Velders	Soerabaja.	10 "
12 "	Eng.	Schoener	Fathool Carrim	Pitchaj Bin Porrea Tambie	"	7 "

Vertrokken Schepen van Samarang.

DATUM.	VLAG.	BENAM.	NAMEN DER SCHEPEN.	GEZAGVOERDER.	NAAR
Nov. 7	Ned.	Bark	Anna	J. R. Bok	Nederland.
" 7	Frans.	"	Bretagne	J. B. Fabier	Batavia en Frankrijk.
" 9	Ned. Ind.	"	Aboul Hassim	Said Abdulla Alhabasie	Indramajoe.
" 9	"	Brik	Fathool Main	Sech Oembarah B. Bawadie	Batavia.
" 9	"	Stoomboot	Oenarang	H. Kramer	id.
" 10	"	"	Koningin der Nederlanden	E. Lewis	Soerabaja.
" 11	"	Brik	Hoat Hien	Ong Bansaet	Riouw.
" 11	Ned.	Bark	Jan van Brckel	K. Visser	Batavia.
" 11	Ned. Ind.	Stoomboot	Ambon	W. Vogel	id.

In Lading liggende Schepen te Samarang.

VLAG.	BENAM.	NAMEN DER SCHEPEN.	LAST.	GEZAGVOERDER.	BESTEMMING.	AGENTEN.
Engs.	Bark	Samuel	218	R. Wigzell	Nederland	Mac Neill & Co.
Ned.	"	Whampos	244	G. J. Meta	"	Jacobson & Co.
Ned. Ind.	Schip	Maria Henriette	320	J. Winter	Batavia	Gezagvoerder.
Ned.	Bark	den Elshout	328	E. Akkerman	Nederland	Dorrepal & Co.
"	Schip	Ternate	395	T. Caraz	"	"
"	Bark	Cornelis Wernard Ednard	320	J. Bakker	"	Jacobson & Co.
Bremer.	Schip	Julia	295	L. Rauschenberg	"	v/d Broek & Veecken
Ned. Ind.	Bark	Naim Balgair	164	Sech Achmat Baoseer	"	Gezagvoerder.
Han.	"	Verden	152	C. W. Koppermann	de Golf van Perzië	v/d. Broek & Veecken
Ned. Ind.	Schoener	Maria Katharina	56	Boenjong Tenga	"	Gezagvoerder.
"	Bark	Zein	97	Sech A. B. Abulla Bandjardana	"	"
"	"	Hanol Barie	118	Sech Mahamat Arfan	"	"
"	"	Said Maskoor	130	Mohamat Arsat	Banjermassing	"
Ned.	"	Pollux	217	H. P. Cruys	Soerabaja	C. Damnitz & Co.
Fransch.	Schip	Peking	238	H. Croese	Nederland	B. Kopersmit & Co.
"	"	Les Piot	228	F. Chouvilon	Frankrijk	Dorrepal & Co.
"	"	Alphonse Nicolaas Cezard	229	F. Le Bozee	"	"
Ned. Ind.	Schoener	Machmoed	57	J. H. van Garling	"	Gezagvoerder.
Ned.	Bark	Alletta Augusta	156	J. A. Tinholt	Nederland	Mc. Neill & Co.
Ned. Ind.	Schoener.	Hap Eeng	84	Hap Eng.	"	Gezagvoerder.
"	Bark	Justina	117	Justina	"	"

Van elk ongeteekend artikel in het Samarangsch Advertentie-Blad voorkomende, hetwelk geen bloote nieuwtijding of aankondiging bevat, is de schrijver voor de wet

Gedrukt en Uitgegeven bij de Groot, Kolff & Co., Samarang.

Van Macao met de Ned. bark Pollux, kapt. H. P. Cruys, 30 ka. gember, C. Damnitz & Co. 2092 kn. thee, 100 ka. gember, 400 steenen, 49 col. diversen, 44 k. pajonga, 15 tob. knuffok, 380 kn. voetzoekers, 58 pak. wortelen, 21 k. medicijnen, 20 tob. olie, 1583 col. papier, 8 kn. zijdewaren, 74 col. ver-waren, 86 mand. galnoten, 1 kt. kwikzilver en 4 kn. sigaren, Order.

Van Indramajoe met de Ned. Ind. bark Justina, kopitein H. A. Drehfahl. 3440 pik. rijst, Bek Beaww Tjoan.

Van Singapoer en Riouw met de Ned. Ind. schoener Hap Eeng, kapt. Ong Wat Sioe. Lading van Singapoer. 90/m. pa. Manilla sigaren, 803 pak. offer-papier, 1 kn. steentjes, 2 vn. geeloker, 9 vn. verw-olie, 29 pak. nagelen, 34 pak. medicijnen, 1 k. zijdenstoffen, 2 kn. laxa, 4600 pak. aardewerk, 6 vp. stalen-pannen, 2 k. schoenen, 8 kn. kramerie, 70 zak. salpete en 9 pa. kopergong, Order.

Lading van Riouw. 100 st. planken, Order.

Van Batavia met de Ned. Ind. bark Said Maskoor, kapitein Mohamat Arsat. 3085 zak. rijst, Order.

UITVOER.

Naar Riouw en Singapoer met de Ned. Ind. brik Hoat Hien, kapt. Ong Ban Soei. 14 pak. rottingwerk, 193 ps. buffel-huiden, 7 pr. hertenhoorn, 5 pik. vogelneestjes, 66 kod. Java tabak, 10 pik. rijst en 4500 aan zilveren mun- Diverse Personen.

AAN- EN UITVOER TE TOEBAN, van den 4den tot en met den 10den November 1862.

AANVOER.

Van Aroosbaia per prauw Majang, juragan Wongso. f 1000 aan zilvergeld, 10 tonnen katjang-olie.

Van Rembang per prauw Sentek, juragan Pa Wasidab. 6 pik. padie.

Van Jawana per prauw Joekoong, juragans Pa Rakidin en Wirodiwongso. 30 krjd. natte indigo, 18 krjd. kapook en 900 strengen Jay, katoenen garen.

Van Aroosbaia per prauw Majang, juragan Pa Kalam. f 150 aan zilvergeld, 4 corg. Madureesche matten en 13 vischnetten.

Van Aroosbaia per prauw Sentek, juragan Wongso Troeno. f 200 aan zilvergeld, 3 pik. trassie en bamboesen.

Van Soerabaja per prauw Majang, juragan Todjojo. 100 zak. steenkolen en een trommel met kleederen.

Van Soerabaja per prauw Majang, juragan To Djojo. 4 doz. borden, 1 doz. kommetjes, 1 koperen siridoes en 1/2 pik. ge-lam-basten.

Van Grisse per prauw Majang, juragan Wiro Samin. 1 krjd. soja-basten, 4 pik. tiengie-basten en 1 pik. agelgaren.

Van Passeroean per prauw Broekoetan juragan Hadjie Abdul Garis. f 1200 aan zilvergeld en 2 st. souket kleedjes.

Van Passeroean per prauw Majang, juragan Kerto Sarie. 10 pik. padie.

Van Joana per prauw Joekoong, juragan Pa Pario. 20 kr. kapook, 4 kr. natte indigo en 200 strengen Java katoen garen.

UITVOER.

Naar Sedajoe per prauw Jatten juragan Pa Rawook. 2 pikols ketela.

Naar Joana per prauw Joekoong, juragan Pa Rakidin. f 25 aan kopergeld.

Naar Bawean per prauw Broekoetan, juragan Hadjie Abdul Gasie. 91 krjd. Java tabak en 100 st. Java aardewerk.

Naar Rembang per prauw Majang, juragan Pa Pielah. 316 st. buffel-huiden, 184 st. koe-huiden, 2 krjd. inh. 45 st. Chin. aar-dewerk en pot. arak.

Naar Sedajoe per prauw Sikong, juragan Pa Saripia. f 100 aan kopergeld en 8 ledige tonnen.

Naar Joana per prauw Joekoong, juragan Pa Rakidin. f 230 aan zilvergeld, f 400 aan kopergeld en 25 bos. ritting.